

SOVJET-ESTLAND

Organ för Estlands Kommunistiska (b) Partis kommitté i Läänemaa.

Nr. 8 (19) II årgången

Torsdagen den 20 februari 1941

Pris 8 kop.

Sekreterarens i EK(b)P-s Centralkommitté kamrat K. Säres redovisning på EK(b) Partis IV kongress

I Det Internationella läget

Kamrater!

Det internationella läget just nu är särdeles invecklat och tillspänt. Den kapitalistiska världen är mitt inne i det andra imperialistiska kriget, vilket flammande låga utbreddes allt mer och mer.

Tiutusenatala människoliv förstöras. Kolossal värden gå till spillo. Flera generationers arbete förgås.

I många av Europas kapitalistiska stater tillspänt allt mer bristen på matvaror och industriprodukter. Hungersnöden breder ut sig. På torgen i Frankrikes städer säljas ekorrar, skator och kräkor.

Kapitalisterna ha envänt sig av krigstillståndet genom att tränga in på arbetarnas levnadsstandard. Arbetardagen har förlängts till 12 och 14 timmar. Lönnerna minskas för varje dag.

Det arbetande folkets skräck — arbetsbristen har fortfarande stor omfattning. I England finns det ca 900.000 arbetslösa, i Frankrike 1 1/2 milj., i Belgien och Skandinavien uppges liksom hundratals arbetslösa personer. I Amerika Förenade Stater uppgår denna siffra till 10.000.000 personer.

På det arbetande folkets skuldror har man lagt krigskostnadernas alltför tunga börd. Dessa omkostnader utgå till de krigförande länderna 1/2 och ändå till hälften av hela folkets inkomst. Och detta endast under det första kriget!

I det nuvarande kriget deltaga direkt eller indirekt alla de stora kapitalistiska staterna.

Så länge kapitalismen består, kan det ej komma tillrätta att garantera folkets fredliga tillvaro.

Lenin sade: "Utöver socialismen kan människligheten ej undkomma krigens samt miljoner och åter miljoner människoliv komma att förgås."

Denna Lenins tanke tränger allt djupare in i de kapitalistiska ländernas arbetande folks medvetande. Allt oftare riktar den planade människans blickar emot det stora Sovjetlandet, där arbetarfolket upplever verklig lycka.

Denna lycka har även vunnits av det estniska folket. De tider ha sjunkit i det förflutna, då de estniska borgerliga förnållade det arbetande folkets intressen. Den borgerliga estniska regeringen var imperialisternas ömliga släpvagn. Den var beredd att vid lägligt tillfälle lämna Estlands territorium till utfallsport emot USSR. Den var beredd att slänga in det estniska folket i en blodig krigsdans. Kamrat Molotov talade djup sanning, då han påstod, att "småfolkens rättigheter och intressen äro väckymint i imperialisternas händer." Till dylikt väckymint önskade Päte-Ladonere göra det borgerliga Estland. Bourgeoisien gjorde allt bästa till för att inympa stentlighet bland folket emot Sovjetunionen. Men dess försök förblev fruktlösa. Det lyckades dem ej att dämpa vårt folks djupa sympatier för USSR-s folk. Det estniska folket tillsammans med Litauens och Lettlands folk slapp ut ur det kapitalistiska helvetet, förenade sig med folket i USSR-s broderliga och övervinliga familj, steg in under socialismens fana, under Lenin-Stalins fana.

Det estniska arbetande folket njuter nu det befriade arbetets glädje, det fredliga livets glädje, som garanteras av Sovjetregimentens kloka utrikespolitik. USSR-s utrikespolitik är fredens och neutralitetens politik. Den grundar sig på folkets ledare, kamrat Stalins ord: "Även i framtiden hålla fred samt föra en politik, som odlar sakliga förbindelser med alla stater; vara försiktig och ej låta andra värländ i konflikter av krigsprovokationer, som äro vana att plocka kastanjer ur elden med främmande händer."

Av de stora staterna står i verkligheten endast Sovjet med sina 193 miljoner invånare utom kriget.

Men vi måste komma ihåg, att i närheten av imperialisternas blodiga orgier lämnas oss rätt till fredligt, arbetsamt värv endast med priset av att oupphörligt förstöra våra vapens styrka och genom att oupphörligt förstöra tillverknings- och modernerna vapen.

Kamrat Stalin undervisar, att så länge den kapitalistiska omgivningen består, ligger ett militärt anfall på USSR nära till hands. Dylika fakta förelägga och ni känna till dem.

Gästerna från världsbanken kunna även flyga hit till oss. Alltjämta obekräntliga situationer äro möjliga.

Därför måste hela vårt arbete inriktas sig på försvaret av vårt socialistiska hemland. Att maximalt förstöra USSR-s försvar utan att rygga tillbaka för erforderliga offer — detta är vår plikt i första hand.

Vid våra gränser står Röda armén och Krigsflottan, som likt maktiga väktare beskydda Sovjetfolkens fredliga arbete. Det socialistiska landets soldater omgivas av folkets obegränsade kärlek.

Och vi, det arbetande folket, göra allt som står i vår makt, att bevara vår armé med allt mer fulländade och maktiga vapen. Vi gå efter kamrat Stalins riktlinjer och äro ständigt beredda till motstånd.

II EK(b)P-s strider för befriandet av Estlands folk under kapitalismens förtryck

Utvärkningen av den estniska arbetarklassens revolutionära rörelse är intimt förknippad med arbetarklassens i Ryssland allmänna revolutionära strider. Estlands arbetare och bönder strejke under åren 1905—1907 tillsammans med Rysslands arbetare och bönder under det bolsjeviska partiets ledning emot godsägarna och kapitalisterna, emot självhärskardömet. Gemensamt uppträdde de även i februari år 1917, under det tsaristiska självhärskardörets största stormperiod. Under bolsjeviska partiets ledning strejke de för omväntningen av den borgerlig-demokratiska revolutionen till en socialistisk revolution. Den Stora Socialistiska Oktoberrevolutionens seger införde sovjetregimen i Ryssland. Även så infördes sovjetregimen i Estland. För det estniska arbetarfolket medförde det befrielse från gångna århundradets urpolitiska och nationellt förtryck. Men, sovjetregimen bestod endast under en kort tid. Den estniska bourgeoisin tillsammans med godsägarna och baronerna vände sig till Tyskland med anhängan om hjälp och den 25 februari år 1918 ockuperades Estland av tyska trupper. Ockupationsstrupperna byggde återigen upp godsägarnas och kapitalisternas makt. Den bolsjeviska organisationen var tvungen att börja arbeta illegalt. I slutet av år 1918, efter monarkins fall i Tyskland, trängdes ockupationsstrupperna ut ur Baltikum. Röda estniska trupper, som understöddes av Sovjetrysslands Röda Armé anförde Narva. Den 30 nov. 1918 utropades Änyo i Estland sovjetrepublik — Estlands Arbetarfolks Kommun. Omedelbart efter stiftandet av Estlands Arbetarfolks Kommun stadiaste regeringen för Rysslands Socialistiska Federativa Sovjetrepublik i ett specialdekreterat Sovjet-Estlands självständighet. Men även denna gång förnållade sovjetregimen bestå under en mycket kort tid. Med hjälp av Väst-Europas imperialister ryckte den estniska bourgeoisien segern i från arbetarna och bönderna samt strypte den unga sovjetrepublik. På de borgerliga segrar följde den dystra reaktionsperioden. Det Kommunistiska partiet blev på nytt illegalt. Redan under inbördeskriget, åren 1918—1919, stiftades över hela landet illegala

organisationer, illegala tryckerier, gavs ut flygblad, gavs ut tidningen "Kommunist". Hela detta arbete leddes då av det estniska folkets trogen och oförskräckt bolsjevisk parti: Kungissepp (ihållande applåder). Den estniska bourgeoisien tillsammans med sina handlangare — socialdemokraternas ledare, — anordnade en varsin "klappjakt" på kommunisterna och följde dem på ett djuriskt sätt. "Processen" på 35 år 1920, på 64 år 1921, på 11 år 1922, på 149 år 1924 — dessa alla äro organiserade hämnad- och terrorakter av de borgerliga gent emot Kommunisterna.

Den estniska kommunistiska organisationen förmådde ej under dessa illegala förhållanden på en enda sammankallad kongressen. I december år 1918 sammankallades representanter för enskilda organisationer och valdes en central på fem personer. Vid slutet av partiorganisationernas illegala sammanhållande gjorde centralen förberedelser för sammankallandet av kongressen på 1920 i november sammankallades EK(b)P-s I Kongress. Under denna kongress antogs EK(b)P-s program, valdes styrelse samt beslutet om att utropa sig till III Internationals sektion. Kongressen emottog resolutionen om Partis styften och organisationens verksamhet. Kongressen underströk, att EK(b)P-s uppgift är att störta den kapitalistiska regimen och införa proletariats diktatur.

EK(b)P-s II Kongress sammankallades i oktober 1921. Kongressen tog del av partiets förordning, antog resolutionen om det arbetande folkets gemensamma front och valde partiets ledande organ. Efter kongressen fortsatte EK(b)P-s sin verksamhet under Viktor Kungissepps ledning. De illegala organisationerna utgav talrik litteratur.

"Kommunist" nummer för januari 1922 offentliggjordes arbetarfrontens 13 fordringar, som vunno de arbetande massornas popularitet. I maj 1922 fängslades och mördades genom nedrigt förordet EK(b)P-s ledare Viktor Kungissepp. Partiets organisationer plundrades, partiet erhöi ett hårt slag. Men de borgerliga bedrogo sig, då de hoppades, att alla kommunistar voro utrotade. På hösten 1922 sammankallades EK(b)P-s III kongress. Denna kongress' mest brännande fråga var omläggandet av partiets verksamhet efter dess svåra förluster. Kongressen antog flera viktiga beslut, som blev basen för partiets framlida verksamhet.

Under partiets ledning förstörades och förstärktes arbetarfronten samt vann en stor seger under riksdagsvalen år 1923. Frånsett terrorn och förföljelserna invades många av den gemensamma frontens delegater i riksdagen. De borgerliga avsåg med att Änyo plundra arbetarorganisationerna. 124 arbetar-föreningar och 106 avdelningar av det Estniska Arbetande Folkets Parti förbjöds. År 1923 mördades partiets andra ledande man Jan Kruus. Den 1 december år 1924 anordnade Tallins arbetare en beväpnad reaktion, vilken djuriskt undertrycktes.

Processen med de 149 och den väpnade reaktionens undertryckande voro hårda slag för arbetarklassen.

Den ekonomiska krisen, som vidtog år 1929 var under åren 1931—1932 som svårast. Enligt officiella uppgifter funnos under denna tid 20.000 arbetarlösa.

Fabrikerna och verkstäderna slungade för var dag allt mer och mer arbetare ut på gatan. Arbetslösa fyllde. Pris-skillnaderna mellan industri- och jordbruksvaror förstördes mer och mer. Jordbrukaren fick tillgärslantar för sina produkter, medan han för industriella varor måste betala höga priser till köpmäns och spekulanter. Till följd av detta växte misärnöt såväl i staden som på landet.

På basis av den ekonomiska krisen växte även den politiska krisen. Den vapsistiska rörelsen, som var den reaktionära bourgeoisins mest reaktionära förtolce, syftade inrikespolitiskt på en offentlig fascistisk diktatur och dess syfte utrikespolitiskt var provocerandet av krig gentemot Sovjet.

År 1933 antogs medelst en hemsk terror, poliser, gung, alltjämta machinationer och en vittomfattande oförskämd demagogi vapornas konstitutionsprojekt. På så sätt var inrikespolitiskt jordnåken beredd för en offentlig diktatur. År 1935 använde sig Päte-Ladonere-Kemplus reaktionära klick av den rådande situationen i den på det engelsk-franska kapitalet orienterande kapitalistklickens intressen. Påis grep makten och införde en reaktionär diktatur.

Vårt parti förled i rätt tid faran, som Päte-Ladonere grupp utgjorde för arbetarklassen och bedrev motsvarande upplysningsverksamhet. Arbetarklassens ekonomiska läge blev svårt. Arbetslösa började sjunka, under det priserna på varor steg. Det politiska förtrycket tillspändes. Djupt illegalt kämpade EK(b)P sin hjältemodiga kamp mot den reaktionära diktaturen. Den övervägande delen av de estniska kommunisterna förmådde i fängelserna. EK(b)P kan med stolthet konstatera, att det ej lyckades de borgerliga att bryta kommunisternas viljekraft. De föredrogo att dö med ära, framför att böja sig för klassfienderna. (Applåder).

Oavsett den hemiska terrorn levde vårt parti och arbetade, samt härades i kampen emot arbetarklassens fiender. Under tjugo år har Estlands Kommunistiska Parti varit det estniska arbetande folkets ledare och har självuppförande förberett dessa segrar. Åren efter EK(b)P-s III kongress ha varit en hjältemodig och svår kamp under trycket av en oerhörd terror och hemiska förföljelser.

Denna kamp har visat, att det arbetande folket kan befria sig från den kapitalistiska trälöden enbart efter Marx-Engels-Lenin-Stalins lära, under det Kommunistiska Partiets och hela världens folks stora ledare kamrat Stalins ledarskap.

III Störtandet av den borgerliga regimen, införandet av arbetarnas och böndernas makt och dess befästande

Den estniska bourgeoisien ställde fullständigt landet, både ekonomiskt och politiskt, i beroende av Väst-Europas imperialistiska stater, skulderna från klasskriget under åren 1918—1919 nådde upp till 10.000.000 kronor. De övriga utrikes-skulderna växte under tiden till 186.000.000 kronor. Av 160 större estniska företag tillhörde 77 utrikes kapitalister. Av engrosvaruhandeln tillhörde 60,8 proc. utländare. T. o. m. av utrikeshandel tillhörde 40,1 proc. utländska kapitalister. Alltså hade Estland ej enbart blivit ett fruktbart beto för utrikes kapitalister, utan även ett lydigt redskap i de stora imperialistiska staternas händer.

Då det andra Imperialistiska krigets eldarvåda grep omkring sig i Europa, undertrycktes USSR hösten 1939 enligt den estniska fredspolitikens och med syfte att befästa sina gränser en öms-

Kamrat K. Säres.

sidig biståndspakt med Estland. Förutom detta gjorde USSR-s regering allt för att fördjupa vänskapen mellan Sovjetunionens folk och Estland. Den estniska bourgeoisien förtvivlar emellertid den trogen, vasallt åt Väst-Europas imperialister och hindrade utvecklingen av den ömsesidiga fakten med USSR. Den bröt på det oförskämdaste sätt mot denna pakt, tänkte ut och spred den mest nedriga skymf om Sovjet samt organiserade skamlöst krigsprovokationer emot USSR.

Estlands och Lettlands militära förband förändrades till de tre Baltiska staterna — Estland, Lettland och Litauen — militära förband. I fall av krig, voro de tre Baltiska staterna planerade som sprängbräde åt Väst-Europas imperialistiska stater emot USSR.

Efter det USSR-s regering avslöjat den estniska bourgeoisins machinationer, framlade USSR-s regering den 17 juni 1940 en fordran om bildandet av en sovjetvänlig regering i Estland och om ytterligare placering av Arbetarnas-Böndernas Röda Armés truppavdelningar på estniskt territorium. Men Päte-Ladonere-klicken nekade till att anta USSR-s fordran. Då vände sig Estlands Kommunistiska Parti till det arbetande folket för att störta krigsprovokatorernas regering och bilda en sovjetvänlig sådan.

Som svar på Estlands Kommunistiska Partis uppmaning steg sig Estlands arbetande folk i alla större städer och industricentra och störtade organiserat den plutokratiska regeringen.

Nu bildades en ny regering med kamrat Johannes Vares (Varbarus) i spetsen.

Vi vunno den strålande junisegern under den stora Stalins direkta ledning. Mycket värdefull var den stora Stalins närmaste medarbetare, Leninsgrunds bolsjeviska ledare kamrat Zhdanovs praktiska hjälp. (Applåder).

Den 11 och 12 juli verkställdes riksdagsmannavalen under direkt ledning av Estlands Kommunistiska Partis Centralkommitté. "Arbetande Folkets Förbund" kandidater erhöi 92,8 proc. av alla avgivna röster. I röstningen deltog 84,1 proc. av alla valberättigade. Aldrig tidigare ha valen i Estland föregåtts så aktivt, aldrig förr har någon politisk gruppering fått en så övervägande majoritet av valarnas röster. "Det Arbetande Folkets Förbund" samliga kandidater blev invalda. Riksdagen morgtog den 21 juli enbälligt deklarationen om Estlands förklarande till Socialistisk Sovjetrepublik. Den 22 juli beslut

(Forts. sid 1)

Sekreterarens i EK(b)P-s Centralkommitté kamrat K. Säres redovisning på EK(b) Partis IV kongress

(Forts. från sid 1)

man insätta som medlem i Sovjetunionen, den 23 juli mottogs deklarationen om förklarandet av all jord som folks egendom samt om nationaliserandet av bankerna och storindustrierna. En av riksdagens vald delegation framförde den 6 augusti till USSR:s Högsta Råd anslutningen till mottagandet av Estlands SSR i USSR:s sammansättning. Denna bifölls och den 6 augusti 1940 blev Estlands SSR likabörig till unionen. Den 26 augusti antog Riksdagen ESSR:s nya Konstitution, som grundar sig på den Stalinska Konstitutionen och på vilken grundval Sovjets högre organ bildas. Den gamla statsapparaten nerrotas och likvideras systematiskt och i dess ställe träder Sovjets statsapparat. Riksdagen deklarerade sig till ESSR:s Högsta Råd.

IV-Sammanfattning av kampanjarbetet för valen till USSR:s Högsta Råd

Efter inträdet i USSR som likabörig till medlem, fick Sovjet-Estland rätt att ta del i den socialistiska statens regering genom sina delegater i USSR:s Högsta Råd.

Valen av ESSR:s delegater till USSR:s Högsta Råd föregick den 12 januari 1941. Valkampanjen var en verklig skola för oss ur såväl organisatoriska som agitations-propagandistiska synpunkter. Alla organisationer förenade sig till detta arbete med bekväm energi och behörigt ansvar. Som förordnande i valkommissionerna och som agitatorer arbetade bredvid kommunisterna tusenden av partilösa kamrater. I 1500 agitationspunkter verkade 16.000 agitatorer. Tillsammans deltog i valkampanjen en aktivarmad på 30.000 personer. Agitatorerna följde flammade bolsjeviska tankar bland massorna, berättade för hundratusentals väljare om kommunistiska partiets och Sovjetregimerens politik, på detta sätt förtroende de breda massorna till kärlek till det socialistiska hemlandet, det bolsjeviska partiet och till den av alla riksdags stora ledaren, kamrat Stalins.

Et dylik politisk aktivitet bland de breda lagren, som under förberedelserna för valen till USSR:s Högsta Råd fanns och kunde ej heller förekomma för i Estland.

Genom valkampanjen dansades kommunisternas och de partilösa block. Detta block argick med en glänsande seger och i alla valkretsar invaldes i detta blocks kandidater. I valen till Unionsrådet deltog 97,4 proc. av väljarna och i valen till Nationernas Råd 97,33 procent. För kommunisterna och de partilösa block röstade i valen till Unionsrådet 97,01 proc. av väljarna och i röstningen till Nationernas Råd 96,78 procent. Dessa uppgifter bevisar det estniska folks översvälsande förtroende för sovjetregimen, förtroende för kommunistiska partiet, under vilkets ledning Estlands arbetande folk frigjorts från kapitalismens bojor. På samma gång gör dessa uppgifter ett dräpals för den borgerliga regimens kvarlevor, som hålla sig undan i mörka niostrer och försöka hindra det socialistiska uppbyggingsarbetet.

Sammanfattningen av valresultaten bevisar, att arbetarklassen ställte element av sinna förmåhlig jordmän bland de breda lagren och att dessa nedriga agenter gör fullständigt isolerade från folket.

V Det ekonomiska uppbyggingsarbetet och de närmaste ekonomiska uppgifterna

A) Industrin.

Under det halvt år som sovjetregimen varit vid makten, har ett stort arbete gjorts inom uppbyggandet och utvecklandet av industrin. Många industriföretag, som tidigare arbetat i ett skift och delvis icke i full utsträckning, arbetar nu till stor del i 2-3 skift.

Under sovjetregimen har tidigare överenskomna tändstiftfabriker, repfabriker, kalk-, gips- och övriga industrier satts igång. Det har genomförts ett stort arbete inom reorganiseringen av industrin och inom dess specialisering och koncentration. T. ex. ha 12 konsolideringsföretag förenats med "Kommun-

naar" och "Juuni-Võidu" -fabrikerna. Ävenha har strump- och trikotfabrikerna förenats, vilket möjliggör en effektivare användning av maskiner, och teknisk skola samt minskar blugiferna.

Under årets kvartal av år 1940 arbetade våra industrier för första gången enligt utarbetad plan. Den av sovjetregimen fastställda ekonomiska planen har verkställts inom nästan varje industrigrupp. Produktionen av textilier — 137,5%, garvsplaneriet — 116,2%, inom yllytillverkningen — 114,1%, inom läderindustrin — 138%, inom tändstifttillverkningen — 124% o. s. v.

Men på samma gång har planen ej fullt verkställts inom några områden.

Detta, att planen ej fullt i alla områden har verkställts, förklarar härmed, att Folkkommissariaten och industrins ledare ej med full energi sökt för att i rätt tid anskaffa material och tekniska förutställningar samt för avskaffandet av brister i produktionen.

Genom att företagen gått över från importerade råvaror till råvaror från Sovjet, har vår industriproduktion jämfört med år 1939 under 1940 vuxit med 11,6%.

Härlidlag utgör privatföretagen till den 1 januari 1941 endast 1,7% av totalproduktionen. Alltså är de kapitalistiska elementen så gott som utträngda ur industrin.

Arbetskräften är fullständigt likviderad och på några områden råder redan brist på kvalificerad arbetskraft (gjutare, formare, svarare, vävar o. s. v.).

Ökningen av arbetarnas antal på de viktigare arbetsområdena kan belysas på följande sätt (på tusen människor):

	1 okt. 1940	1 jan. 1940	Tillväxte 1 %
Hela industrin	49,8	80,2	61
Härlidlag sorterande under USSR	9,8	13,0	39
Sorterande under ESSR	40,9	66,0	63
Härlidlag inom textilindustrin	13,7	20,0	40,0

De industriella folkkommissariaten, partiet och fackföreningsorganisationerna har gjort ett stort arbete inom verkställandet av det nya tarifysystemet samt genom övergången till ackordarbete. Den 1 januari arbetade hälften av alla arbetare enligt direkt ackordarbetsprincip.

Framstegen inom industrin ha till stor del uppnåtts genom socialistiska arbetstävlingar och som resultat av arbete. Slagarbetarnas totala antal inom lätta industrin är 70 personer och inom den lokala industrin — ånda till 600 personer. Av de bättre arbetarna — slagarbetarna — komma personer, som placeras på ledande administrativa och ekonomiska platser.

Vid sidan av dessa uppräknade brister inom industrin förekommer även brister inom Folkkommissariatens centralapparat, men även inom industrins arbete. Industrins parti- och fackförenings ledande krafter bjuda ej nog till att tillräckligt höja arbetsproduktionen och nedbringa självmkostnaderna. Folkkommissariatet ha ännu ej utarbetat och delgivit industrin grundprinciperna för uppfyllandet av planen, tekniska normeringen inom arbetsorganisationen har ännu ej verkställts, den individuella ledningen inom industrin är bristfällig och ofta saknas förfärligheter sakta fördelning mellan Folkkommissariatet och företagens enskilda tekniska ledare. Arbetet inom centraliserandet av industrin är på långt när ännu ej slutfört och industrins reserver användas ofullständigt. Den socialistiska arbetstävlingen och den stachanovska rörelsen kännetecknas i många industrier av kampanjarbete, de ledande krafterna äro ännu ej medvetna om att det är det socialistiska arbetets enda rätta metod.

Unionsens Folkkommissariatsråd och EK(b)P-s Centralkommitté lämnade i sitt beslut den 24 januari 1941 Estlands SSR:s industriplan följande uppgifter: "För att allsidigt utveckla Estlands SSR:s socialistiska industri bestämmas att huvuduppgiften i Estlands SSR:s nationala ekonomiska plan för år 1941 är att utvidga och rekonstruera industrin-

na, snabbare utveckla brunnaskiffer- och torvindustrin, förstora byggnads-materialproduktionen, utveckla maskinbyggnads-, textil- och matvaruindustrin, men på samma gång även fullständigt utnyttja de förhandenvärande produktionsmöjligheterna."

Enligt den fastställda planen måste industriproduktionen jämfört med 1940 växa med ungefär 30%, varvid textilindustrins produktion skall förstöras 1,5-2 gånger, vilket medför en tillväxt på 14 miljoner meter tyg och en garn-tillväxt på 6,0 ton. Tillväxten inom torvproduktionen — 50%, glasindustrin — 50%, läderindustrin — 20%, tändstiftsproduktionen — 100%.

Under år 1941 kommer en rad nya fabriker att börja sin verksamhet.

För byggnaderna av nya fabriker och företag och för rekonstruering av gamla, för förbättringen av industriarbetarnas och tjänstemännens hygieniska förhållanden och för byggnaden av bostadshus under år 1941 har anslagits 90,7 miljoner rubel för företag som sortera såväl under Unionsen som Republiken, härav går 74,55 milj. rubel till industrin, som sortera under Republiken.

De uppgifter som uppräknats av EK(b)P-s Centralkommitté och Unionsens regering rörande utvecklingen av republikens industri förda av partiet, sovjet- och fackföreningsorganisationerna en kraftfull mobilisering av de arbetande massorna till kampen för uppfyllandet av 1941 års plan.

Inom industrin måste vi räkna som vår huvuduppgift att fylla 1941 års plan genom införandet av stachanovska arbetsskolor, inom produktionen höjande av kvaliteten, höjande av arbetsproduktiviteten upp till USSR:s industriernas nivå, ett mera fullständigt användande av råvarorna och mekanismerna, ett mer ekonomiskt användande av material, bränsle och elektrisk energi, sänkande av administrativa och övriga blugifver och på grund av detta sänka självmkostnaderna på alla olika produkter.

Under år 1941 måste vi på alla sätt förstora produktionen av allt annat än råvaror och matvaror, som kunna beredas av lokala råvaror, lysnarhet måste vi höja fiskfångsten och fångstens omarbetning, till härlidlag förföra vi över alla förutställningar.

För att effektivare kunna förstora produktionen av allt annat än råvaror, måste vi lägga stor vikt vid utvecklandet av olika produktionskooperationer genom att förstärka de nuvarande 400 artellernas ekonomiska och organisatoriska samt att vidare beförarda kooperativisering av hantverkarna.

Dessa uppräknade uppgifter, som ställts på vår industri kunna vi uppfylla endast om partiet, fackförenings- och sovjetorganisationsledningarna ledande krafter kunna stå i spetsen för höjandet av arbetarnas produktion och att de göra till sin uppgift att få med maximum av arbetarnas krafter i de socialistiska arbetsföreläggarna och i den stachanovska rörelsen.

B) Transporten.

I det borgerliga Estland voro järnvägar, till ett synnerligen dåligt skick. Under 20 år tillräckligt endast 20 nya lokomotiv; det fanns områden, där järnvägsgränsen körde 1878; några lokomotiv ålders sträcker sig till 25-35 år.

Enligt USSR:s Folkkommissariatsråd beslut av den 14. aug. 1940 ha Estlands järnvägar inköpt till Unionsens allmänna järnvägsnät. Under de 4 senaste månaderna år 1940, har enligt USSR:s budget 3 miljoner rubel använts på utvecklandet av järnvägar.

Lokomotivparken har förstörats med nya, kraftiga lokomotiv. Nästan hela godsvagnsparken har försetts med automobromsar.

Signalisationen och förbindelseanläggningarna har förnyats.

Nya telefonstationer uppmonteras. Järnvägnas omställningskapacitet kan uppnå en betydlig tillväxt.

För utvecklandet av järnvägsstationerna, uppförandet av byggnader mm. har enligt 1941 års plan anslagits 15 milj. rubel, vilket möjliggör ett betydligt förbättrande av ESSR:s järnvägs ekonomi.

Sjöfarten, som lämnades oss av de borgerliga, är liksom i ett synnerligen dåligt skick. Den övervägande delen av fartygen är byggd för 80 år sedan, ånda till 20% av de nationaliserade fartygen ha förklarats odugliga för sjöfart, 85% av alla fartyg behöva kapitalremonter.

Fartygens besättningar levde och arbetade under mycket svåra förhållanden — dåliga bostäder och brist på livskärl.

Den Estniska Statliga Sjöfarten står oivillkorligen inför ett stort arbete för att kunna återuppbygga sjöfarten: kapitalremonter på fartygen, utvidgning och mekanisering av hamnarna, byggande av magasin, bostadshus och offentliga byggnader står på programmet. För utförandet av alla dessa arbeten lämnas enligt 1941 års plan 825 milj. rubel. SJÖfartstransportens partiorganisationens uppgift blir — avslutandet av fartygens kapitalremonter i rätt tid, ordnandet av hamnarnas ekonomi, förbättringen av arbetarnas levnads- och arbetsvillkor och uppfyllandet av den förestående navigationsperiodens plan.

Vår resp. ämbetsverk och organisationer måste lägga stor vikt vid utvecklandet av biltransporten. Remonteringen av bilarna fördrar en grundlig organisation.

VII Jordbruket

Den regerande kliquen i det borgerliga Estland sköt på varje vägsikt och gårdarna med att den under den s. k. "självtändighetsperioden" uppnått stora resultat inom jordbruket, att jordbrukarbefolkningen levde förmöget och kulturrell, att det i Estland ej förekomme exploatering av jordbrukarna, att det estniska jordbruket utvecklas på alla sätt och att i synnerhet luga och fullkomligt välbefinnande.

Sådana förklaringar av de borgerliga voro dock alltför genomskalliga och motsvarade ej verkligheten. Jordbrukarbefolkningens verkliga läge var helt annorlunda, vilket även framgår av de borgerliga egen officiella statistik.

Enligt denna statistik fanns år 1939 i Estland närmare 140.000 bönder, vilka tillsammans ägde 3.179.000 ha jord. I verkligheten fanns det i Estland långt mera jordbruk. Den borgerliga statistiken, under det den försökte förmäskla det verkliga förhållandet till en obetydligt, räknade ej med de jordbrukare, vilka saknade jord, vilkas antal enligt vad nu framgick, var 25.000 — 26.000, och härmed var jordbrukens totala siffra 165.000 och lante 140.000 som befinnes av den borgerliga statistiken.

64.368 småbruk eller lantbruk som saknade jord eller 39% av alla jordbruk ägde tillsammans endast 306.000 ha jord, 9,7% av jordens totala yta, d. s. i medeltal endast 4,7 ha per enskilt hushåll. 35.464 kulackartade förmögna hushåll eller 25% av alla hushåll ägde 1.477.000 ha jord eller 44,4% av hela jordarealen, alltså 10 gånger mer jord per hushåll än de fattiga jordbrukarna ägde.

Likadant var förhållandet, när bönderna förseddes med arbetstid och bostad samt med jordbruksinventarier. Då det i det förra borgerliga Estland bland småbrukarna och de jordlösa fanns 62.000 hushåll som saknade bist eller 38,2%, så ägde kulackgruppen 80% av hästarnas totala antal.

Då det bland de jordlösa och småbrukarna i det borgerliga Estland fanns 33.221 hushåll eller 21%, som ej hade en enda ko, så ägde den kulackartade gruppen 41,4% av alla kor i landet.

Alla jordbruksinventarier ägdes av kulackerna och de förmögna. De fattiga och småbrukarna ägde endast 8% av kultivatorerna, 1,5% av såningsmaskinerna, 1% av släppermaskinerna, 1% av potatis-plockningsmaskinerna, varvid mer än hälften jordbruksmaskiner fullständigt saknades.

De estniska småbrukarna och medelstarka bönderna voro indrogen i skulder. Den skuldsamma som tryckte den arbetande estniska jordbrukarbefolkningen axlar uppgick till 70 miljoner rubel. Jordbrukarbefolkningen saknade alla möjligheter att kunna frigöra sig från dessa skulder. Huru skulle en medelstark bonde någonsin kunna hoppas att kunna betala sina skulder, då i medeltal varje hektar av jorden var belånad med en skuld på 950 rubel!

Däremot understödde jordbrukskredit-systemet alltjämt det kulackartade förnugets skikt i byn.

I slutet av år 1939 utgjorde drängarnas antal i Estland 18,5% av hela jordbrukarbefolkningen. Härlidlag var den övervägande delen av småbrukarna och den jordlösa befolkningen tvungen att söka sig andra utkomstmöjligheter, varigenom de arbetslösa antal i städerna steg.

Övrigstående uppgifter avslöja tydligt det verkliga förhållandet inom det borgerliga-kapitalistiska Estlands jordbruk och härav framgår även, att inom det estniska jordbruket den för kapitalismen typiska förskräckningsprocessen föreligger, vilket hade till följd, att å ena sidan de jordlösa, småbrukarna, proletariernas och halvproletariernas antal växte och å den andra sidan jorden, bostaden samt jordbruksredskapen hopades hos "gråborarna" och kulackerna.

I Estland bedrevs det en hemsk och härlidlag uttagning av den arbetande jordbrukarbefolkningen och det räddas på långt när ej ett dylikt luga och en sådan blomstring, som de maktägande kretsarna utbasunerade.

Såväl under den borgerliga regimen och införandet av sovjetstyret i Estland skärns utrotandet av utslagningspolitiken. Alla förutställningar ha skapats för en omdaning av jordbruket enligt socialistiska grundprinciper.

Inom jordbruket var EK(b)P-s viktigaste uppgift genomförandet av arbetet med att föra den jordlösa lantbefolkningen och småbrukarna med jord. Huru har Centralkommittén fyllt denna uppgift?

För att kunna förse de jordlösa lantbrukarna och småbrukarna med jord, utfördes en statlig jordreservfond på 758.368 ha. Denna omfattar 587.000 ha jord, som fränskuris kulackartat förnugets gårdar.

Utav de medborgare, som erkänna värde av s. k. Jord, hade i till den 16. dec. 1940 93,8%, fått sin andel, härav gick 93,1% till tidigare jordlösa hushåll och 80,1% till småbrukare.

Efter omskiftningen av jorden erhöi varje jordlös lantbrukare i medeltal 10,65 ha jord, av vilket 4,06 ha är åker och varje småbrukare i medeltal 4,6 hektar, av vilket 1,27 hektar är åker.

Omskiftningen av jorden framkallade mothäit bland de kulackartat förmögna skikten, som på alla tänkbara sätt försökte kringgå lagen. Förutom offentlig agitation emot omskiftningen och emot lantkommittéerna försökte de kulackartat förmögna jordägarna bedraga och vilseleda lantkommittéerna genom att översvämsa dem med allhandla inlägg, för att härigenom söndra och inveckla skiftningen av jorden.

Oavsett detta, att över hela republiken arbetet med fördelningen av jord till jordlösa och småbrukare i allmänhet genomfördes på ett såjaktigt sätt, måste vi dock uppmärksamma, att det även gjorts allvarssamma fel och att det har förekommit missförklaringar. Vari består dessa?

För det första påbörjade vi alltför sent jordfördelningen. Lagen för genomförandet av detta arbete kom ut först i början av oktober månad. Fördelningen av jorden till den bestämda termen, den 15 oktober, slutfördes ej och man drog onödigt länge ut på tiden.

För det andra instruerades specialiserade-lantmätnare i rätt tid, ESSR:s Jordbruksfolkkommissariats Kataster- och Jordfördelningsavdelningar lämnade innan lagen kom ut lantmätnarna felaktiga fingervisningar, enligt vilka de fördelades att gå varansett till väga med storbönderna och respektera deras önskemål vid skiftningen.

I praktiken medförde dessa förordningar, att det i många kommuner från de kulackartade jordbrukarna mättes ut endast sämre jord — mossar, moras stensackar mm.

En dylik verksamhet framkallade talrika protester från den arbetande jordbrukarbefolkningen. 4892 dylika skriftliga protester inlämnades och 2600 av dessa bevarades jakande.

(Forts. sid 3)

Sekreterarens i EK(b)P-s Centralkommitté kamrat K. Säres redovisning på EK(b) Partis IV kongress

(Forts. från sid 2)

Före det tredje förekom det, att olagligt tilldelats jord åt medlemmar i familjer, vilka man frångått jord.

Tillräckligt många sådana fall ha upplästs bl. a. i Järvamaa. T. ex. N. Pindus i Käru kommun hade 44 ha jord. Han fick behålla 28 ha. Hans båda söner, som hade gemensam hushållning med fadern fingo nya jordstycken, den ena 14 ha och den andra 12 ha. En av sönerna fick t. o. m. agrarlän på 625 rubel.

Medborgare J. Salumäe, vilken hade över 80 ha jord fick behålla 29,7 ha och Åt sonen, som levde tillsammans med honom, gav man av samma jordstycke dessutom 29,5 ha. På faktiska har denna familj i stället för 80 ha fått behålla 59,3 ha.

Inalles har man i Säres och Käru kommuner uppläst 39 sådana fall.

I Vehnustina kommun i Petserima, fick medborgare Saaremaa på illegal väg behålla den 74,7 ha stora gården, med förevisning, att av gården skulle bildas tre hushåll, i själva verket fanns det dock ett enda sådant. Däremot vägrade man i en del fall att ge jord åt drängar och lantbrukare utan jord av det skälet, att de saknade inventarier för lantbruk.

Av sådana omotiverade skäl blev t. ex. 20 lantbrukarefamiljer i Kogi kommun i Petserima utan jord.

För det fjärde, var massorganisationen svagt organiserad bland jordbrukarna med litet och utan jord som motvikt mot kulackernas agitation, varför det förekom fall, där jordbrukare utan jord vägrade att taga emot sådan. I Järvamaa fanns t. ex. 184 sådana fall, Saaremaa — 37, och i Abja kommun i Pärnuma 52 fall.

För det femte, — i många fall trängde sig flitigt element in i lantkommittéerna. T. ex. i Vehnustina kommun i Petserima var jordkommitténs ordförande t. d. kommunalrådsmedlemmen i samhället Leevik, vilken hade valt till bundsförträdare — kommittédeltagarna — Napsar och Pajelovodov och till lantbrukare Gulvilo, vilka alla äro t. d. aktiva skyddskristar.

Alla kommittédeltagare, med Leevik i spetsen, tillbringade systematiskt sin tid med att sitta på dessa bekostnad, som skulle få jord.

Härvid bör man bemärka att det i samma kommun fanns partikandidater, men icke en enda av dem börde till jordkommittén sammansättning.

På flera ställen i Petserima kommun arbetade t. d. polter vid jordutdelningsarbetsnäs, s. t. ex. i Vilo kommun. Åtgärder för dessa skidsättande vidtoges först i slutet av november månad.

Icke tillätna företeelser som förekommit vid utdelningen av jord till lantbrukare utan jord och med något jord, skola förbättras av våra partioorganisationer, rådets maktorgan och i synnerhet av Jordbrukarfolkkommisariatet och nödvändiga situationer skola dragas och bättras före vårsädden.

Särskilt svår är ställningen i samband med jordutdelningen för lantbrukare utan jord och med något jord i Petserima. På grund av jordbrist i länet blev 142 hushåll som fullständigt saknade jord och 1904 med något jord utan jord. I samband härmed uppträdde här nödvändigheten att vägra överflödiga arbetare till kaderns i våra industri-företags sammansättning.

I vår republik har organisationer 118 sovhozer. Jordens totalyta i dessa överstiger 47.000 ha. Härifrån finns i sovhozerna 2180, kor 8700, traktorer 86. Sovhozerna äro ännu i organiseringsstadet. Vår uppgift inom sovhozernas uppbyggnadsarbete är att förena ett stort antal små sovhozer till stora sovjet-hushåll, att förbättra jordens arbete i dessa och försäkra deras höga rentabilitet.

Enligt beslut av vårt parti och Sovjetregeringen har fattigare jordbrukare erhållit långfristiga agrarlän till en summa av 9 miljoner rubel — för anskaffande av jordbruksmaskiner, bostäder och dragare samt för uppförande av ekonomibyggnader.

Nämnda kredit utdelades till hela beloppet till den första januari d. å. Enligt den agrarökonomiska krediten erhöles 13.087 hushåll län. Bl. a. kan nämnas, att den erhöles krediten an-

vändes på ett ofliffredsställande sätt även av hushåll utan jord och med något jord. I många län, t. ex. i Pärnuma, har man påtruffat fall, där jordbrukarna ha använt den erhöles krediten för helt andra ändamål än till vad den föresetts. Detta kan ske därför, att Agrarbanken, Jordbruksfolkkommisariatets organ, partiets och rådets länkommittéer, oavsett EK(b)P-s Centralkommitténs upprepade påminnelser, ej utövar en tillräcklig kontroll över användandet av krediten. Denna företeelse måste få ett avgörande slut. Man måste grundligt se till, att den agrarökonomiska krediten användes endast för sådana ändamål som den har givits för. Härvid måste man nämligen ombesörja, att den agrarökonomiska krediten verkar som ett medel för anskaffande av hästar och kor åt sådana torparhushåll som lämnats i arv åt oss av den borgerlig-kapitalistiska ordningen utan nödvändig bostad.

Kredit som lämnats för anskaffande av jordbruksmaskiner måste i första hand användas för kollektivt köp av maskiner och hästar gemensamt för flera hushåll, genom jordupplösningsföreningar och lantuelet i dessa fattiga och medelstarka hushåll.

Förre hösten organiserades i ESSR 6 kolhozer — "Krasnaja Niva", "Krasnaja Komarovskij", "Uus tee" (nya vägen) och andra. Dessa kolhozer organiserade sig frivilligt, de uttryckte den fattiga och medelstarka lantbrukarens önskan att sitta in på den socialistiska agrarökonomiska vägen — den enda rätta vägen.

De organiserade kolhozerna äro ännu helt unga hushåll utan kraft, men redan deras första steg visade fördelarna, som kolhozerordningen ger jämfört med privat-hushållen.

T. ex. kolhozen "Krasnaja Niva", som är belägen i byn Dolgaja Niva och inlemmas i stig 35 hushåll, verkställde en organiserad rågsådd, plöjde upp 26 ha jord, grundade mjölkfarm och skaffade jordbruksmaskiner.

Som förebräelse mot Jordbruksfolkkommisariatet får man säga, att det har ägnat för liten uppmärksamhet åt organiserade kolhozer. Vi måste vara mycket uppmärksamma mot kolhozerna och hjälpa dem att bli förebildiga hushåll.

Vår uppgift består nämligen för närvarande där, att med tillhjälp av fakta och levande förebilder visa för lantbefolkningen kolhozernas alla fördelar. (Applåder.)

Samtilligt varnas, att partiet och regeringen må vidtaga stränga åtgärder, om någon vågar förstöra grundprincipen att på frivillig väg organisera kolhozer. Sovjetregeringen kommer redan under detta år att ge stor hjälp åt vår republiks jordbrukare. Till den första sovjetvären på ESSR-s territorium organiseras 25 traktorstationer. På Sovjet-Estlands Åkrar begynda 330 nya traktorer på 10.600 hästkrafter att arbeta. Att ordna traktorstationernas finanser, förse dessa till värdstaden, försäkra deras förebildiga arbete — allt detta är åter en viktig uppgift för partiets organisationer, rådets och i synnerhet lantorganens uppgift.

1941 kommer Estlands arbetande folk för första gången att förkorta vårsädden under förhållanden där kommunistiska partiet och rådets makt på allt sätt understödja arbetet. År 1941 måste den arbetande lantbefolkningen besk 1.034.000 ha, d. v. s. 12.000 ha mer än förra året. Särskilt måste man vinnslägga sig om kraftfullare åtgärder där 272.000 ha måste reservas för kraftfoder, varigenom skningsarealen skulle stiga med 12%. Potatisädden stiger med 11.000 ha eller 11%, rotfruktädden med 2.200 ha eller 25%. Ökningen av potatis- och rotfruktädden ger icke endast möjlighet att förse den lantbrukande marknad, utan den ger även möjlighet till att exportera dessa produkter till Leningrad. Den föresedda skningsplanen är minimal och vi måste se till, att varje hektar ger så stor avkastning som möjligt. Därtill ha vi för handen alla möjligheter, till Sovjetregeringen har gett i uppgift åt ESSR-s Jordbrukarfolkkommisariat att exportera till vår förbundsrepublik 70.000 ton kallmeislagdödsel och superfosfat.

Det råder intet tvivel om, att kulackerna under vårsädden komma att göra försök att störa den arbetande lantbefolkningen under förverkligandet av värlantarbete.

Partioorganisationernas uppgift består där, att i rätt tid avläsa alla möjliga maskinaktioner och att genomföra vårsädden på ett ofliffredsställande sätt.

Parti, råda, och ekonomiska organisationers uppgift består där, att man under vårsädden kommer att ge all möjlig hjälp åt den arbetande lantbefolkningen. Genast, utan att förlora en enda minut skola förberedelserna för vårsädden göras. Alla fattiga hushåll måste förse med utökad detta måste sorteras, kraftfoder måste i rätt tid befordras till ort och ställe, man måste anskaffa gödsel, i rätt tid remontera lantbruksinventarerna och maskinerna.

Estlands Kommunistiska (boljevisistiska) Partis Centralkommitté uttrycker sin förskräckelse om, att Estlands Socialistiska Republiks arbetande lantbefolkning ännu en gång visar sin trohet mot partiet och rådets makt och verkställer vårsädden på kort tid och på en höge agro-teknisk nivå.

Sovjet-Estland måste utbildas till en högt utvecklad mjölkhushållsrepublik. Härifrån finns alla, föreläggningar för handen.

Vår uppgift för 1941 består att på alla sätt förstora bostadens antal, höja produktiviteten ännu mer, så att vi förutom vårt eget behov av mjölk, kött och smör även maximalt kunna öka exporten av dessa produkter till andra förbundsrepubliker.

Djurfödets missväxt under de två senaste somrarna har försäkrat en viss tillbakagång av djuren; antalet.

Man måste säga, att lantbefolkningen av djuren antal även till en stor del berodde därpå, att kulackligt element i byn har börjat att förläsa djuren med den baktanken att därmed ge ett slag åt ESSR-s folkhushållning.

Om man i oktober 1939 slaktade 8404 nötkreatur, så var sanna siffror 1940 i oktober 14.572.

Ett stort arbete föreligger på bostadens utvecklingsområde.

En förmlinskning av djuranal och fortsättningen måste sluta, en allvarlig kamp måste vidtagas för att få behålla djuren. Kulacker, som nedslakta boskap måste straffas utan barmhärtighet och med full stringens. Man måste organisera hjälp med rester av djurfoder av hushåll, där sådant blir över, åt hushåll, som äro i behov av sådant. Man måste taga till rationell användning alla reserver av vird- och kraftfoder. Boskapsköttens höjande till en hög nivå är en hederssak för Estlands boljeviser.

I sammanfattning finner jag för nödvändigt att säga, att vår huvuduppgift, hela partioorganisationens, rådets och lantorganens uppgift i byns socialistiska omorganisationsarbete är att samla byns fattiga och medelstarka skikt omkring partiets och rådets makt, ett systematiskt arbete bland dessa skikt och dessa skikt varande säkra stöd för partiet och sovjetregeringen om fortsatt organisation i byn och en slätflig begynnelse av byns kulackliga element.

VII Handel

Det första och viktiga steget inom uppbyggnaden av sovjethandeln var nationaliserandet av de största privata handelsföretagen, 468 detalj- och engroshandelsföretag övergick i Sovjetri- kets händer.

Som följd av nationaliseringen har engroshandeln nästan fullständigt försvann till stället, men den statliga och kooperativa detaljhandeln utgör för närvarande redan 65-70%. För närvarande ha vi 1836 statliga och kooperativa affärer, vilkas månatliga omsättning är 65-60 miljoner rubel.

Handeln är en av vårt arbetes alla ansvarigaste sektorer. Arbetarnas, tjänstefolkets och den arbetande lantbefolkningens alla bredaste massor komma varje dag i beröring med handeln. Genom handeln föreligger tillfredsställelsen av deras nödvändighets- och förbrukningsartiklar och det finnas inget tillfälligt därt, om befolkningen ibland värderar vårt arbete, utgående från, hur handeln organiserats.

Handelsfolkkommisariatet har gjort ett stort arbete vid nationaliseringen, vid bestämmandet av nya priser, men det befattar sig ännu ej tillräckligt med lönsamhet av grundläggande frågor inom organiserandet av sovjethandeln.

Det förekommer fullständigt oörliga hinder under köpsäsongen med nödvändighetsartiklar av främsta betydelse (Valgarna, lötseri — fotogen, Bakvere — såpa), oörliga pristegringar (ETK — skor och halsdukar från Leningrad), borkhållningen har ännu icke förändrats till överallt, vilket ger möjlighet att flitigt element och dem som söka tillfälle att röva socialistiskt egendom, det förekommer meningslösa omlastningar av varor och varorna hållas för länge i förvaringsrummen.

En viktigare brist i Handelsfolkkommisariatets arbete består där, att det sistnämnda organiserar betjäningen för långsamt för företagen och arbetar-districten.

Fakta om oörliga pristegringar för enkla varor; fakta, att några kooperativer ej sanka några billigare kraftfoder åt lantbefolkningen, fakta att varorna förstöras i enkla handelsföretag, fakta om hinder vid förskallandet av mycket viktiga förnödenhetsartiklar på en del håll, att vi ännu ej hunnit avlägsna alla flitigt element från vår handelsapparatur.

Från oss så stora och allvarliga uppgifter vid skapandet av sovjethandeln. Vi måste på det mest energiska sätt utveckla det statliga och kooperativa nätet av handelsföretag, främst inom kolonialvaruområdet och i första hand inom arbetardistrict, på platser, som äro långt avlägsna i republiken.

Vi måste ordna en handel utan hinder, särskilt inom området för dessa varor som tillfredsställa lantbrukarnas rekonstruktiva och byggnadsbehov, d. v. s. vi måste maximalt utveckla handelsnätet av jordbruksprodukter och anskaffandet av reserver, vi måste förändra handeln till ett sådant vapen, med vars tillhjälp, vi hjälpa vår industri och jordbrukssektorn till nya varor producerade och föra ESSR-s ekonomiska ställning en blomstrig till möten.

Under de närmaste dagarna måste vi utforma ett ansvarfullt arbete vid valen av styrelser och revisionskommisioner för kooperativa föreningarna i samband med mottagandet av de nya ledarna.

Såsom resultat av valen måste man eråd en renovering inom kooperativens ledande sammansättning, genom att draga arbetarna, den arbetande lantbefolkningen och intelligensen med till kooperativt arbete, att utkoppla personer som hindra sovjethandeln ur kooperativa föreningarnas apparatur, utveckla den boljevisistiska kritiken inom kooperativernas arbete och höja medlemmarnas aktivitet, att meddraga det arbetande folkets nya massor till medlemmar inom kooperativerna, skapande starka kooperativa förbund inom länen. För att lösa dessa uppgifter kr partiorganisationens pliktiga att intressera sig för handelsaffärer, organisera omkring statliga och kooperativa handelsföretag en samhällelig kontroll, nedbryta det dåliga bemötandet av arbetarkonsumenternas behov och fördröjningar.

Vi måste alltid komma ihåg och gå efter kamrat Stalins fingervisningar, att "Sovjetla handel är vår egen boljevisistiska sak, men bland de merkanliga arbetarna, bland dessa biträdena bakom disken, finnas vårt revolutionära, boljevisistiska arbetes ledare, om de arbetas kritiskt."

VIII Finansväsendet, bankerna och krediterna

Finansväsendets huvuduppgift var folkhushållningens och republikens allt mer tilltagande poelett-kulturella enhetliga finansiering.

Republikens budget som mottogs för 1940 års fjärde kvartal, har enligt tilläggande uppgifter upplästa tillfredsställelse — inkomster 160,5 miljoner rubel och utgifter till en summa av 162,3 miljoner rubel.

Jämfört med det kapitalistiska Estlands budget under samma period — 34,9 miljoner rubel, ha utgifterna på enkla områden stigit: på bldningsområdet — 9,9 milj. rubel eller 28,1%, på hälsovårdsområdet — 10,5 milj. rubel eller 30-falt, på socialförsäkringsområ-

det — 6,6 milj. rubel eller 820,8%, på industri- och handelsområdet — 41,7 milj. rubel, eller 80-falt, på kommunal- och byggnadernas finansieringsområde — 10,7 milj. rubel, eller 226%, på det agrarökonomiska området — 17,6 milj. rubel eller 10-falt.

Inkomstskatten, personskatten, sjuk-kasse- och pensionskasseakt som betungade arbetare, tjänstepersonal och andra arbetande ha avskaffats och ersatts med skatt som tas från arbets-lönen (Inkomstskatt och kultur-byggnadsskatt).

Det kapitalistiska Estlands finansstol-litstid vid yttre labilit. Detta till-styrkes av företagens löpande konton som överskott, bankkulder på 109,5 miljoner rubel som endast försäkrades till 20% av varumaterialens värde. Egna opereringssummer hade alla Estlands företag sammanlagt vid 1940 års början endast 94,5 milj. rubel. Idessummer emellerid — 260,3 milj. rubel.

Redan till den 1 januari förbättrades företagens finansiella tillstånd betydligt. Överskottet av företagens konton ströcker sig till 162,3 milj. rubel. Bankkrediten, som steg till 902,6 milj. rubel, har nu försäkrats till ett värde av 45% som täcker av varumaterialens värde. Under tidsperioden från 10 oktober till den 1 januari har Folkkommisariatets för Lättindustri företag från andra förbundsrepubliker fått svarar och material till ett värde av 81 miljoner rubel. ETK har från andra förbundsrepubliker fått varor av allmänt intresse för mer än 22 miljoner rubel. Importerade varor och svarar äro krediterade per Statsbanken.

Estlands valutans ersättande med sovjetvaluta genomfördes tillfredsställellande utan att störa republikens allmänna ekonomiska liv på det alla minsta sätt, och redan till 11 januari hade 87,4% av den estniska valutans samlats från marknaden och ersatts med sovjetvaluta.

Följande uppgifter föreligger på finansväsendets område:

Fyljande är ESSR-s budget för år 1941, vilken sammanställes i inkomster och utgifter på över 500 milj. rubel.

Att sätta i kraft på ESSR-s territorium en socialistisk skattebetalning, att slopa det nu gällande orättvisa skattebetalningssystemet, som betungar stads-lantbrukarens och lantbrukens och ersätta detta med rättvisare skatter.

Att försäkra och befordra sovjetvaluta-tans utveckling.

IX. Om den kapitala byggnadsplanen år 1941

Folkhushållningsplanen, som stadfästas av UK(b)P-s och Unionsens Folkkommisariatet för 1941 gäller för republikens folkhushållnings alla områden för det fortsatta ombyggnadsarbetets första år-plan. Av UK(b)P-s Centralkommitté och Unionsregeringen har stor materiell hjälp kommit — finansiella medel, råmaterial, materiel och anskaffningsmedel. 1941 års plan föreser åt ESSR 241,86 milj. rubel som kapitalinvestering, medräknat 173,7 milj. rubel för republikens ekonomi.

Man bör märka, att under de bästa icke-krisår i det borgerliga Estlands statsbudget och i lokala budgetar (län och kommunal)örrättningar) kapitalinvesteringen ej översteg 20 milj. kronor.

Planen föreser:

1) En maktigt statlig och kooperativ industri utveckling, varom redan nämndes, och att vilken ges 96,7 milj. rubel, inberäknat unionsens och republikens textilindustri 17,6 milj. rubel, åt bränsle-industrin — 23 milj. rubel, åt metallpro-cedurerande industrin 11,6 milj. rubel, till utvecklandet av byggnadsmaterial-industrin 30,3 milj. rubel, åt kemiska industrin 12,6 milj. rubel, osv.

2) I planen äro föresedda stora arbeten för en utvidgning av vår republiks elektrifisering.

För elektriska kraftstationer och elektriska nätets utvidgning har föresetts 11,46 milj. rubel.

3) Att transporten, posten och väg-byggnadsarbetet ges 31,7 milj. rubel.

4) Att agrarökonomiska rekonstruerin-gen såsom kapitalinvestering föreses i budgeten (jordbrukskrediten icke med-räknad) 21,8 milj. rubel.

(Forts. i ndsta nr.)

RESOLUTION

av Estlands Kommunistiska (bolsjevistiska) Partis IV Kongress angående EK(b)P-s Centralkommittés redovisning (enhälligt mottagen den 8 februari 1941)

Kongressen konstaterar, att Estlands Kommunistiska (bolsjevistiska) Parti har fört en hjältemodig revolutionär kamp för arbetarklassens intressen och för sovjetunionens inflyande vid omkastandet av III kongressens beslut år 1922. I denna kamp följde som offer för den estiska bourgeoisens bödler Estlands arbetande folks bästa söner och döttrar — Viktor Kingissopp, Jaan Kreska, Jaan Topp och andra. Hundratala kommunister förmäktade i fängelserna.

Estlands illegalt avbrut partiell ej för minnet den fasta kontakten med de arbetande massorna, ledande dessas revolutionära kamp. De estiska kommunisterna förklarade outtröttligt för massorna och övertygade dem om, att den enda vägen till räddning från kapitalismens ok är införandet av sovjetmakten och skapandet av en orubblig vänskap med USSR:s folk.

Den 21 juni 1940 ställde sig Estlands Kommunistiska Parti i spetsen för massornas rörelse för skapandet av en ny regering, vilken skulle vara i stånd att befästa den inifrån vänskapen med USSR:s folk. Den nya regeringen upplöste den reaktionära Riksdagen. Under valen den 14 och 15 juni 1940 vann Estlands arbetande folks förbund — i vilket kommunisterna spelade en ledande roll, en strålande seger. I det de uttryckte folks vilja (liknande Riksdagens delegater med en röst sin inställning till införandet av sovjetunionen i Estland och för Estlands införlivande i USSR:s sammansättning).

Estlands arbetande folk uppnådde införandet av sovjetunionen som resultat av framgångarna inom sovjetunionens Stalinska utrikespolitik. Estlands kommunistiska Parti visade sig vara i stånd att sätta sig i spetsen för massorna och framgångsrikt genomföra övergången till sovjetunionen och befästa den samma, framförallt därför, att de arbetade under ledning av UK(b)P-s Lenin-Stalinska Centralkommitté, att det leddes av den store Stalina.

II

EK(b)P-s IV kongress sluter, att Partiets organisation under den korta tid det arbetat legallt redan gjort stora framgångar. Från en organisation med få medlemmar har partiet växt till flera gånger större och kom till IV kongressen organiserat starkt, enhälligt och samlat omkring UK(b)P-s Centralkommitté och kamrat Stalina.

Det kommunistiska partiet steg i spetsen för massornas politiska aktivitet och uppnådde det estiska arbetande folks moraliska och politiska enhetlighet och uppställning kring Lenin-Stalins Parti och sovjetmakten. Dikrom vittna klart resultatet av ESSR-s val av delegater till Högsta Rådet. År 1940 i juli deltog i valet till Riksdagen 81,1% av väljarna. Men vid valet till Unionsrådet deltog 97,1% av väljarna och i valet till Nationernas råd — 97,82% av väljarna. För kandidaterna i kommunisternas och de partilösa block röstade vid valet till Unionsrådet 97,91% och vid valet av delegaterna till Nationernas råd 95,73% av dem som deltog i valet. Valresultatet bekräftade blottligt Estlands arbetande folks historiska segrar, vilka de vann med broderlig hjälp av USSR:s folk och under ledning av det bolsjevistiska partiet.

Estlands Kommunistiska (bolsjevistiska) Parti säkerställde genom sin ledning det framgångsrika genomförandet av de historiska besluten om nationaliseringen av de stora industriföretagen, bankerna och de stora handelsföretagen och att förklara all jord för folks egendom, vid bildandet av sovjetmakten, vid skapandet av en apparatur inom industrin, transporten, handeln, folkbildningen och på andra områden.

Estlands industri och transport, organiserade på socialistiska grunder, har redan gjort stora framgångar. Industriverksamheten har utvidgats, man har satt igång företag, som kapitalisterna lämnat avstanna, arbetslösheten har i grund likviderats, man har till produktionsverksamhet dragit 22.000 nya arbetare,

arbetsproduktiviteten har stigit, i företagen utbreder sig mer och mer den socialistiska tävlingen och den stachanovska rörelsen.

En gros-handeln har i grund förvandlats till statlig handel, och av detaljhandeln faller 65 till 70% av hela varusammansättningen på den statliga och kooperativa handelsrörelsen. Man har på marknaden utsläppt sovjetvalutan, vilken underlättar den snabba tillväxten av folkhushållningens socialistiska sektorer.

Estlands arbetande lantbefolkning har för Sovjetregeringen fått jord. Till mer än 61.000 lantarbetare, som tidigare har varit utan jord eller haft litet jord, har man utdelat jord av storböndernas och statens reserver. De lantbrukare, som tidigare levt i fattigdom eller hade endast litet sådan ha fått en långfristigt kredit på 9 miljoner rubel och på fördelaktiga villkor skog för uppförande av byggnader. Den arbetande bönderna har blivit befriade från orättvisa skatter och skulder.

Under den tid sovjetmakten rätt i vårt land har det arbetande folks materiella och kulturella tillstånd grundligt förbättrats: man har höjt lönenormerna, gjort gällande avgiftsfria läkarhjälp, det arbetande folks barn har befrädd från skolavgifter, arbetarna har man omplacerat från källrarna och vindskammarna till borygnas tidigare våningar. Kongressen framhåller, att dessa resultat voro möjliga att uppnå endast genom arbetarnas aktiva deltagande i det statliga, ekonomiska och kulturella uppbyggnadsarbetet. En framträdande roll vid hjälpet av deras aktivitet spelade fackföreningarna, vilka förvandlats till massorganisationer, utövande ett stort arbete vid uppfostringen av fackföreningsmedlemmen. Estlands Kommunistiska Ungdomsförbund har förvandlats till massorganisation, till partiets trogne medhjälpare.

Men dessa framsteg skola dock ej tillfredsställa partiförhållningarna.

För EK(b)P-s stå stora och ansvarfulla uppgifter:

a) Omordnandet av hela folkhushållningen på socialistiska grunder och utöstrandet av kapitalistiska element ur statens hushållning.

b) Den fortsatta förstärkningen av sovjetapparaturen och indragandet av de arbetande folkmassorna till aktivt deltagande i statliga ledning.

c) Det arbetande folks kommunistiska fostran.

Kongressen varnar partiförhållningarna, ty lösningen av dessa uppgifter visar sig vara förbunden med oändliga svårigheter, med klassfientliga väpnade motstånd. Kongressen fördrar av varje kommunist mobiliserat beredskap, bolsjevistisk vakanshet och en ännu större sammanslutning än hittills av partiets led. Hela ESSR-s arbetande folk sluter vid lösningen av dessa uppgifter ännu tätare upp kring kommunistiska partiet och kamrat Stalina vilket är den avgörande förutsättningen för vår seger.

III.

Kongressen uppställde för EK(b)P-s Centralkommitté och alla partiförhållningar följande uppgifter:

I På industriens och transportens område

1) Att utan avvikelser verkställa det beslut som upptäckts av UK(b)P-s Centralkommitté och USSR:s Folkkommis-sarierad angående utvecklandet av industrin under år 1941, förskärande produktionen inom läder- och skodens-industrin med 20%, inom textilindustrin med en produktionsökning av värvorna med 14 mln per meter, tillväxten av garvproduktionen med 5000 ton, att förstora cementproduktionen med 13%, tegelproduktionen med 34%, kalkpro-duktionen med 67% och alabasterpro-duktionen två gånger.

Att i samklang med industriens till-växt förstora elektricitetverksamheten till enlighet med USSR:s Folkkommis-sarierad och UK(b)P-s Centralkommit-tés beslut.

2) Att anse de medel, som använts för utvidgningen av mycket använda varors produktion — tillfredsställande samt ge den nya Centralkommittén i uppgift att utarbeta konkreta hjälpmedel, vilka skulle befästa USSR:s Folkkommis-sarierad och UK(b)P-s Centralkommittés beslut om uppfyllandet av föreskriften angående "Metod, som skola användas vid förstärkandet av mycket använda varors och födoämnen produktion" av på orten förekommande råvaror.

Därför fastar kongressen särskild uppmärksamhet vid hantverkets kooperativ och utvecklandet av den lokala fiskerihushållningen.

3) Kongressen förpliktar Industri-ens Folkkommis-sariat och företagens partiförhållningar att befästa den nödvändiga förberedelsen och genomföringen av industriellt och bostadsbyggnadsarbete, av livsviktig betydelse, så att den 967 miljoner rubel stora planen för kapitalarbeten fullständigt uppfylls.

4) Kongressen förpliktar Industri-ens Folkkommis-sariat och företagens parti-samt fackföreningsorganisationer att anse som sina uppgifter under år 1941 planens fasta uppfyllande, hjälpet av produktions kvaliteten och skänkandet av de egen omkostnaderna, införandet av teknisk normering inom industrin, uppnående av arbetarnas maximala arbetsproduktivitet genom akordarbete och hjälpet av arbetsproduktiviteten till planets för USSR-s förebildliga företag. Man måste så fullständigt som möjligt utnyttja industriella utrustningar och mekanismer, det mesta möjliga spara på material, bränsle och elektrisk energi, man måste kämpa mot tillägg- och administrativa utgifter.

5) Att på grund av inplanterandet av den socialistiska tävlingens utveckling och de stachanovska arbetsmetoderna befästa uppfyllandet och överskridandet av lastningsplanen inom järnvägs-, bil- och sjötransporten samt uppnå vägnarnas och fartigens omsättningsförmåga.

6) Att kunnbart stärka järnvägs-ekonomien genom: utvidgningen av järnvägsnätet, genom lokomotivkonstrueringen, genom signaliseringen, postväsendet, vattenkraftens utbyggnad.

7) Att på sjötransportens område i rätt tid genomföra kapitalremonter på de nationaliserade fartigen och förord-ställa hamnkonstruktionen — att utvidga hamnarna, förbättra mekaniseringen av Tallins hamn, utvidga ytan för upplagsplatserna osv.

Kongressen fastar sig vid partiförhållningarnas stora arbete vid ledningen den socialistiska arbetstävlingen och den stachanovska rörelsen. Den socialistiska arbetstävlingen och stachanovska rörelsen bära i företagen framförallt kampens karaktär; de ledande kaderns ha ännu ej kommit till full insikt om, att dessa är mycket viktiga medel att snabbt hjälpa industrin och hela folkhushållningen.

Kongressen förmanar textilarbetarnas initiativ, vilka utveckla den socialistiska tävlingen med brödrarepubli-ker, och förklarar alla parti- och fackföreningsorganisationers ledare att sätta i spetsen för arbetarnas arbetstäv-ling, hållande sig till kommunisternas roll som förtrupp i arbetet.

II På lantushållningens område

Kongressen uppställer för parti- och rådsorganisationerna samt lantorganen följande uppgifter:

1) Att för den av Sovjetunionens regering fastställda sättningsplanen till lantushållning senast till den första mars och befästa maskin- och traktorstationerna, kolhossarna och lantushållens förebildiga förberedelse för vårsåden; att för sättningsplanens realisering förstärka lantushållningen om utade på alla lantbrukens områden, att organi-sera rennig och bortöring av utäddet; att ESSR-s Lantbruk-folkkommis-sariat skall i förskärta värderefordrarna av mineralgödsel, djurfoder, trägäddfrön och lantushållningskredit till fattiga

och medelstarka bönder för köp av hästar, kor, inventarier och utädd.

2) Till senast den första april måste maskin- och traktorstationernas första ordning — 16 MT Stationer — vara fullständigt förberedd för vårbete; att framskaffa till ort och ställe traktorer och nödvändigt kopplingsinventarium; att fullständigt komplettera den personliga sammansättningen med ledande arbetare, traktörister, mekaniker och agronomer; att träffa avtal för lantushållningsarbeten med fattiga och medelstarka bönder för köp av hästar, kor, inventarier och utädd.

3) Att för en avgörande kamp för bibehållandet av boskapens antal. Att ställa till strängt ansvar alla kulackele-ment, som förstöra hjordarna.

Att rationellt utnyttja alla förord av djurfoder och fördela dem rätt.

4) Kongressen ger EK(b)P-s Centralkommitté och ESSR-s Folkkommis-sariat i uppgift att till senast den första mars se igenom planen för konkreta medel på området för stärkandet av sovjetmassornas arbete, för att redan under innevarande år förordna sovjetmassornas till högproduktiva rentabla hushåll.

5) Kongressen fastar partiförhållningarnas och rådens samt lantorganens uppmärksamhet på nödvändigheten att i byn utveckla enkla kooperativa former (mjölkföreningar, konsumtieföreningar, maskinföreningar osv) och genom dessa förbereda den arbetande lantbefolkningen för en stegvis övergång till högre kooperativa former, till kollektiv agrarekonomisk produktion. Samtidigt är det nödvändigt att bland byns fattiga och medelstarka bönder göra ett oavbrutet uppfyllningsarbete för att bekanta dem med byggnadsarbetet i USSR-s kolhoser samt taga steg för det allsidiga stärkandet och hjälpet av uppfyllningsföreningar och agrarekonomiska arteller, vilka organiserar på grund av för handen varande grund-sats om frivillig anslutning.

Kongressen vittnar, att alla parti-organisationer, råds- och lantorgani-sationers huvuduppgift på området för byns socialistiska ombyggnad är sammanslutande av byns fattiga och medelstarka massor åring partiet och sovjetmakten och deras mobilisering för fyllandet av de uppgifter i byn, som förestår partiet och sovjetmakten.

III På det statliga och kooperativa handelsområdet

1) Att förplikta den statliga och kooperativa handelsorgan, att utvidga det merkanthans nätet, isynnerhet av kolonialaffärer och kiosker, framförallt i arbetarnas distrikt.

2) Att ordna tillfredsställandet av de fattiga och medelstarka lantbrukarnas kulturella behov, därför i fastande särskild vikt vid lantushållningens grunddistrikt. Att i stor omfattning organisera arbete för att förstora födoämnesresurserna genom gödning av avlo, genom fiskeri, genom konservering av frukt och köksväxter osv.

3) Att genomföra de förestående valen av presidium och revisionskommisioner för konsumentkooperativerna så, att med förnyandet av kooperativerna ledande kader konsumentkooperationens omorganisering befästes enligt sovjet-ordningen.

IV På området för sovjetuppbyggingsarbetet

1) Att allsidigt befästa lärens och kommunernas fullmäktigekommittéer som organ för arbetarklassens diktatur liksom att förbättra även alla lokala administrativa och ekonomiska institutioners arbete.

2) Att skapa ett vitt omfattande aktivt arbete kring statens lokala makt-organ, att vid de lokala fullmäktigekommittéerna utveckla kommissionernas och sektionernas arbete enligt ekonomiska och kulturarbetets enskilda

områden och därmed gynna kampen mot byråkratismen för de enskilda råds-institutionerna samt likviderandet av den otillfälligt likgiltiga inställningen till arbetarnas, böndernas, och den arbetande intelligensens ansökan och klagomål.

3) Att redan under den närmaste framtiden avgörande aktivisera arbetet på området för tillfredsställande av befolkningens kulturell-livsviktiga behov.

V På försvarets område

Kongressen uppställer som uppgift för parti- och rådsorganisationerna att på allt sätt vara Röda armén och Marina-Krigsflottan behjälplig vid det fortsatta förstärkandet av den militära och politiska utbildningen. Att befästa och utvidga förbindelsen mellan Röda arméns och Marina-Krigsflottans enheter, omgivande soldaterna med ständig vård och uppmärksamhet.

EK(b)P-s Centralkommitté skall akti-visera ledningen av de sociala försvars-organisationerna och höja kommunisternas, men framförallt hela partiets militära utbildningskvalitet. Att utveckla utbildningen på luftvärnets och del kemiska försvarsområde, att allsidigt utveckla skid-, cykel-, skytte- och militär- samt marinsport, i större omfattning indraga det arbetande folket i sociala försvarsorganisationer, att höja planets för skolungdomens militära utbildning, att slutföra genomföra kamrat Stalins föreskrift om, att "hela vårt folk skall hålla sig i mobilistatisk beredskap inför faran av ett militärt angrepp, så att ingen "Ullfällighet" och inga yttre flöders knep oförberett kunna träffa oss" (Stalin).

VI På uppbyggingsområdet för fackföreningarna

1) Att genomföra omorganiseringen av fackföreningarnas arbete, uppställande som deras främsta uppgift: kampen för fyllandet av produktionsplanen, härda-det av arbetsdisciplinen, hjälpet av arbetsproduktiviteten och arbetarnas uppfostran i kommunistisk anda.

2) Att mer vidsträckt organisera arbetarnas och ämbetsmännens produktionsöverläggningar som formen för de arbetande massornas politiska uppfostran och för det aktiva indragandet i det statliga och ekonomiska uppbyggingsarbetet, att vidare utveckla den socialistiska arbetstävlingen, slagarbetet och den stachanovska rörelsen i fabriker, företag och institutioner.

3) Att fästa större uppmärksamhet vid sammanslutningen av rätta larver för lönnerna, vid utifrändandet av arbetsnormer, vid socialförsäkringen och tillfredsställandet av arbetarnas och ämbetsmännens kulturell livsviktiga behov.

VII På folkbildningens och det kulturella uppbyggnadsarbets område

Kongressen fastar sig vid, att ESSR-s Bildningsfolkkommisariat arbetar otill-lätligt långsamt vid omorganiseringen av folkbildningssystemet enligt sovjet-ordningen.

Kongressen uppställer på detta område som närmaste och viktigaste uppgifter:

1) Att slutföra övergången till Sovjets folkbildningssystem för elementar-, mellan-, fack- och högre skolor huvudsakligen under läsåret 1941/42 med allmän mellanskolebildning i städer och arbetarsamhället samt sjödrigt allmän-bildning på landet som mål.

2) Kongressen ger EK(b)P-s Centralkommitté i uppgift att genomdraga och lösa frågor angående omorganiseringen av Institut för vetenskapliga forskningar samt utbildningen av vetenskapliga kader.

3) Som grund för skolornas och folkbildningsorganens hela läro- och uppfostringsarbeten måste man lägga ungdomens kommunistiska uppfostrings-grundsatser.

4) Fack- och tekniska skolor skola reorganiseras i enlighet med bestäm-

(Forts. sid 5)

RESOLUTION...

(Forts. från sid 4)

uelsen av USSR:s Folkkommisariatet angående utbildandet av arbetsreserver.

6) Alla bildningsinstitutioner, skolor och högre läroanstalter måste kompletteras med högt kvalificerade och politiskt eftersträdda kadaver.

I systemet för de arbetandes kommunistiska fostran är av särskilt stor vikt de politiska utbildningsinstitutionernas arbete, medan det är alldeles nödvändigt att under den närmaste tiden slutföra likvideringen av de tidigare borgerliga kulturella institutionerna samt utveckla Sovjets politiska utbildningsinstitutionernas arbete såväl i staden som på landet. Stor uppmärksamhet måste fästas vid grundandet och utvecklingen av biblioteken framför allt på landet.

6) Folkbildningsorgan måste bekräfta ett vidsträckt studium av det ryska språket och främmande språk även utom skolan.

7) Att organisera sammanhållanden av nya läroböcker och översätta Sovjets läroböcker för skolorna och de högre läroverken, därvid fästas särskild uppmärksamhet vid mellan skolans och högre läroanstaltens utrustande med läroböcker och litteratur.

8) Att över hela landet organisera ett vidsträckt nät av bibliotek och i de större städerna grunda Statliga Förläggningssällskap.

9) Att vid den kommunistiska uppfostran av de arbetande folkmassorna ligga stor vikt vid biografen och radion, allsidigt utveckla biografernas och radionätverken såväl som att i byarna även om vid användandet av rörlig biograf.

10) Att ESSR:s Hälsovårdsfolkkommisariat skall intensifiera ordoandet av folkhygien, utvidga nätet av sjukhus, sjukvård och distrikts sanitärpunkt, bekräfta hälsovårdsarbetets omsorgsfullhet och uppmärksamhet i inställning till invånarna.

VIII På området för parti-
arbetets organisation

1) Att i partiet upptaga de bästa, de mest trogna mot det Lenin-Stalinska arbetet, de mest framstående arbetarna, bönderna och den arbetande intelligensen förordas, och att därvid fast hålla sig till grundprincipen för det individuella valet, enligt kamrat Stalins föreskrift, att "Partiet är starkt endast med avseende på medlemmarnas antal, utan framför allt med avseende på kvaliteten."

2) Att outhärligt arbeta på området för partimedlemmarnas och medlemskandidaternas ideologiska fostran med det grundliga inlärandet av partiets stadgar och program som mål, hjälpan de partimedlemmarna och kandidaterna vid uppfyllandet av partiets uppgifter, att kontrollera deras personliga egenskaper i det praktiska arbetet.

3) Att ge konkret hjälp åt partiets grundorganisationer vid organiserandet av partiarbete, hjälpan de partiorganisationerna vid arbetets planering, vid förberedandet och genomförandet av partiets sammanträden, vid partiarbets förbindande mellan partimedlemmarna och kandidaterna. Att praktisera partiaktiva reglerliga sammanträden, sekretärarnas i partiets grundorganisationer och partiorganen rådgivningar för instruktion och utbyte av arbetserfarenheter.

4) Att EK(b)P:s Centralkommitté skall stärka partiets stads- och länskommittéers apparater med de bästa arbetarna, regelbundet sammanhålla partiets stads- och länskommittéers sekreterare till sammanträden, att fullständigt komplettera Centralkommitténs apparat.

5) Kongressen förpliktar EK(b)P:s Centralkommitté att befästa Folkkommisariatets partiorganisationer, inrikta deras arbete på kampen för uppfyllandet av partiets och statens disciplin, på kontrollen över det exakta efterlevandet efter partiets och regeringens riktlinjer, för statsapparaternas bekräftande, för rensningen från flentliga element, höjandet av arbetarnas fackutbildning och kvalifikation inom statsapparaten. Det är nödvändigt att slutgiltigt kämpa mot byråkratismen och uppmärksamhet behandla det arbetande folkets klagomål och ansökningar.

6) Folkkommisariatets partiorganisationer måste i rätt tid upptäcka alla

fel och brister inom arbetet för folkkommisariatets apparater, informera folkkommisariatet och Centralkommittén om dessa och oavslutligt utföra partiets fostringsarbete bland kommunisterna och alla folkkommisariatets arbetare.

7) Kongressen förpliktar fabriker, skolor och företagens partiorganisationer att slutgiltigt förstå sitt ansvar för arbetets tillstånd inom dessa. Partiorganisationernas grundläggande uppgifter i fabriker och företag är massornas mobilisering för uppfyllandet av produktionsplanen, arbetets disciplinens bekräftande, för den socialistiska tillväxten, för utvecklandet av slagarbetet och den stachanovska rörelsen, för höjandet av arbetsproduktionen, för kampen mot slarv, för ständig vård om arbetarnas och ämbetsmännens kulturella välbefinnande och levandeförhållande. I kampen för nämnda uppgifter måste kommunisterna spela sin roll av förtrupp.

8) Kongressen fästet Centralkommitténs och länskommittéernas särskilda uppmärksamhet vid behovet att befästa partiets grundorganisationer i byarna.

9) Kongressen förpliktar sekreterarna för partiets stads- och länskommittéer att genomföra en systematisk kontroll över uppfyllandet av partiets beslut. Att förklara för nödvändigt, att sekreterarnas systematiskt redovisade för partiorganisationen angående uppfyllandet av tidigare mottagna beslut.

10) Kongressen fordrar av alla partiorganisationer en kamp för järnhård partidisciplin bland partimedlemmarna och kandidaterna. Kommunisterna måste alltid komma ihåg Lenins ord om, att "den som i den allra minsta mån försvagar det proletära partiets järnhårda disciplin (framför allt under dess diktor), han hjälper i själva verket endast bourgeoisiet mot proletariatet." Det oavslutliga hårdandet av de bolsjevistiska ledarnas enhetlighet och disciplin är varje kommunistens heliga plikt.

11) Partiorganisationerna måste stärka ledningen av det kommunistiska ungdomsförbundet, på partikommittéernas och partiets sammanträden behandla frågor angående tillväxten av kommunistdomens organisation, man måste behandla medel som behövs för att höja den kommunistiska ungdomens och den partilösa ungdomens ideologiska nivå, fästa särskilt stor uppmärksamhet vid stärkandet av de kommunistiska ungdomsförbundens arbete, där grundorganisationer för partiet ej finnes.

12) Partiorganisationerna måste ge en allvarig hjälp åt de kommunistiska ungdomsorganisationerna vid genomförandet av den kommunistiska ungdomens bilföreläsning, vid lördagssammanträden och bevarandet av den kommunistiska ungdomens dokument. Dessutom måste man alltid ha uppmärksamheten riktad på fostringsarbetets organisation bland de barn, som ännu ej besöka skolan och bland skolbarnen samt vid stärkandet av pionjärorganisationernas arbete.

13) Kongressen fordrar av alla partiorganisationer en avgörande kamp mot chauvinism och alliehand uttryck för borgerlig nationalkänsla samt maximal revolutionär väksamhet mot hos enskilda partiorganisationer förekommande oenighetstillstånd väksamhet och slarv.

14) Partiorganisationerna måste skapa på ordning i partiets hushåll. (Partidokumentens och protokollens bevarande osv.).

IX På partipropagandans
område

1) Att stärka den oavslutliga systematiska ledningen av partipropagandan, att likvidera individuella strömningar inom partimedlemmarnas och kandidaternas individuella självutbildning, att organisera inlärandet av Unionens kommunistiska (bolsjevistiska) Partis Historia av alla parti- och rådgivare, även om av hela Sovjets arbetande intelligens, följande EK(b)P:s Centralkommitténs bestämmelser av den 14 november 1933 och den 18 augusti 1939.

Partiorganisationernas ledare måste utföra kontroll över, hur kommunisterna och framförallt det ledande aktivitet uppfylla fordringen av EK(b)P:s Stadgar — att outhärligt arbeta på med-

vetandets höjande vid inlärandet av den marxistisk-leninistiska teorin.

2) Att organisera ett systematiskt arbete inom den marxistisk-leninistiska uppfostran av partiets, rådets och ekonomiskt ledande kadaver, att alltid ge akt på kamrat Stalins ord, att "då vårt arbete för höjandet av dessa kadaverns politiska och teoretiska nivå slappnar och kadaverna själva i samband därmed upphöra att ha intresse för vårt fortbildningsperspektiv, upphöra att förstå våra måls rätta grund och förvandlas till perspektivlösa funktionärer, som endast blott och maskinmässigt följa fingervisningar uppträda, — då måste oavkortligen vårt stats- och partiarbete förkrympa."

3) Partiets stads- och länskommittéer samt partiorganisationernas sekreterare måste ordna med individuella diskussioner för dessa kommunist, som självständigt lära "kort sammanfattning av EK(b)P:s historik". Det är nödvändigt att på partipropagandans diskussioner, huru partimedlemmarna och medlemmanskandidaterna, politiska självutbildning utvecklas.

4) En särskilt allvarig uppmärksamhet måste man fästa vid organiserandet av den marxistisk-leninistiska propagandan inom pressen. De republikanska tidningarna är förpliktade att förena partiets bästa propagandakrafter, att organisera den systematiska publiceringen i tryck av teoretiska artiklar och konsultationer samt de bästa föreläsningarna som behandla frågor inom den marxistisk-leninistiska teorin samt vidsträckt belysa propagandasarbets erfarenheter.

5) Att partiets stads- och länskommittéer stärka partikandidaternas organiserande roll vid hjälpan de av dem som självständigt lära sig partiets historia, anordnandet av föreläsningar och redovisningar, individuella och gruppkonversationer, teoretiska samtal och utnyttjande av erfarenheter vid det självständiga inlärandet av partiets historia.

6) Att Statliga Förläggningssällskapen stärka utgivandet av de marxistisk-leninistiska klassikerna verk samt även den massliga politiska litteraturen, litteratur, som behandlar massliga produktionsfrågor, barnlitteratur, och för dem som arbeta inom råden och ekonomien nödvändiga handböcker och litteratur under den allra närmaste tiden.

7) Att tidningarnas och journalernas redaktioner medlagra må utveckla den bolsjevistiska kritiken av brister i partiets, rådets och ekonomins arbete, att få de breda arbetarlagren att taga del av processen, att systematiskt arbeta med arbetar- och bykorrespondenter samt organisera dem.

8) Kongressen fordrar av partiorganisationerna att de skola bevara och vidare utveckla arbetarlagren, vilka de ha fått på agitationens område under förberedandet och genomförandet av valen till USSR:s Högsta Råd bland befolkningen. Det är nödvändigt tecken endast att bevara de aktiver, som ha framträtt under tiden för valen, utan även förstöra deras antal.

Hela vår agitation bland massorna måste präglas av det bolsjevistiska anfallets karaktär och måste vara inriktad för kampen att frambringa genomföra de successiva politiska och ekonomiska uppgifterna. Man måste gå systematiskt till väga vid propagandan och agitationen bland det arbetande folket för att delge det frågor angående Sovjetstatens politiska och ekonomiska grunder, partiets och regeringens inrikes- och utrikespolitik samt sovjetdomens rättigheter och plikter. Det är nödvändigt att outhärligt fostra den proletära internationalismens och sovjetpatriotismens känslor hos massorna.

9) Att omfattande utveckla en talmodig och oavslutlig antireligiös propaganda bland det arbetande folket, särskilt bland ungdomen och skolbarnen. Att införa i det antireligiösa arbetet Sovjets intelligens, vetenskapsmän, lärare, läkare, agronomer osv. Partiorganisationerna måste organisera utbildandet av en kader för det antireligiösa aktivitet och inleda den genom att ordna rådgivningar för utbyta av erfarenheter inom seminarier och det antireligiösa arbetet.

Vid det antireligiösa upplysningsarbetet måste man noggrant avhålla sig från att sätta de religiösa klasserna,

UK(B)P-s XVIII Unionskonferens

Den 15 februari började i Kremis palats UK(b)P-s XVIII konferens sitt arbete

Redan många timmar före konferensens början samlas i salen konferensens delegater och gäster — partiets och rådets arbetare, militärer och stachanover. Bland delegaterna finnas även de nya unionsrepublikernas — Lettlands, Litauens, Estlands, Karelen och Moldaus kommunistiska partis representanter.

Med stort bifall mottager konferensens delegater och gäster kamrat Stalin och hans medarbetare — partiets och regeringens ledare. Alla stiga upp. Ovationerna och hurra-ropen till kamrat Stalins och UK(b)P-s ära vilja inte sluta.

— Leve kamrat Stalin!

— Hurra, store Stalin!

På Centralkommitténs uppdrag förklarar kamrat Zhdanov UK(b)P-s XVIII konferens öppnad. För förslaget angående väljandet av konferensens organ ges ordet åt sekreteraren för Moskvas Kommitté och Moskva Stads Kommitté, kamrat Sjstjebakov.

Kamrat Sjstjebakov gör förslag att välja till presidiet sam-

mansättning 38 personer. Konferensen mottager detta förslag.

När kamrat Sjstjebakov vid uppräknandet av presidiet sammansättning nämner kamrat Stalins namn, utbryter i salen åter ovation. Alla stiga upp och hälsar varmt partiets och sovjetfolkens store ledare.

Efter val av presidiet, sekretariatet och mandatkommissionen stadfäster konferensen dagordningen.

Ordet ges nu åt UK(b)P-s sekreterare kamrat Malenkov, som uppträder med tal över dagordningens frågor och problem. Han mottages av delegaterna med en storm av applåder. Kamrat Malenkovs tal mottogs med stor uppmärksamhet.

Därmed slutar UK(b)P-s XVIII konferens sin första session.

Konferensens nästa session försiggick den 17 februari kl. 11 på dagen, varvid kamrat Malenkov redovisade för partiorganisationernas verksamhet inom industrin och transporten.

Presidiets sammansättning

1. Alekssavov A. M.
2. Andrejev A. A.
3. Anosjin I. S.
4. Arutjanov G. A.
5. Bagirov M. D.
6. Beria L. P.
7. Borodin P. G.
8. Burmistenko M. A.
9. Vagov A. V.
10. Vorosjilov K. J.
11. Zhdanov A. A.
12. Kaganovitj L. M.
13. Kalinin M. I.
14. Kalnberzin J. E.
15. Kuznetsov A. N.
16. Kuprijanov G. N.
17. Kuusinen O. V.
18. Korniets L. R.
19. Malenkov G. M.

20. Mikojan A. I.
21. Milhallov N. A.
22. Molotov V. M.
23. Nikolajeva K. I.
24. Ponomarenko P. K.
25. Protopopov D. Z.
26. Skvortsov N. A.
27. Snejtkov A. J.
28. Stalin J. V.
29. Säre K. J.
30. Timosenko S. K.
31. Fonin M. M.
32. Hrusjtjev N. S.
33. Tsjarkviani K. N.
34. Shvernik N. M.
35. Shkirjatov M. F.
36. Sjstjebakov A. S.
37. Jussupov U.
38. Jaroslavski Em.

Konferensens sekretariat

1. Poskrobjsjev A. N.
2. Mehlijs L. Z.
3. Aleksandrov G. F.
4. Dvinski B. A.
5. Pospelov P. N.

Konferensens mandat-
kommission

1. Andrianov N. M.
2. Borkov G. A.
3. Zadientsjenko S. B.
4. Nikitin V. D.
5. Paltsev G. N.
6. Patalitsjev N. S.
7. Popov, G. M.
8. Rodionov M. I.
9. Savtsjenko A. A.

ty detta skulle hålla valen på klassförens kvar.

X Kadaverna

1) För att välja, lära känna och fostra kadaver är det nödvändigt att utveckla kadavernas, framförallt partiets, rådets, ekonomins och fackföreningarnas ledande kadaverns ideologiska uppfostran.

2) Kongressen fördömer råddhaga, som lagts i dagen av några ledande män (Statskontrollens Folkkommisariat, domstolens ut) att sporra till ledande arbete unga kadaver från arbetar- och bondeklassen.

3) Kongressen fordrar, att man slutgiltigt sporrar till de ledande platserna inom statsapparaten och ekonomiska institutioner arbetare, fattiga och medelstarka bönder, ämbetsmän, och intelligens, vilka i det praktiska och sociala arbetet ha vist sig som Sovjets värdefulla patrioter och duktiga arbetare.

Inom kadaverpolitiken måste den orubbliga ledtråden vara den stalinska grundstaten att vid kadavernas val och införande i arbetet deras politiska ansikte och fackkvalifikation måste vara utslagsgivande.

4) Att slutgiltigt avlägsna ur stats- och hushållningsapparaten de männ-

skor, vilka bromsa genomförandet av det socialistiska uppbyggingsarbetet och byta en byråkratisk inställning till det arbetande folkets nödvändiga behov.

5) Att organisera korta kurser för arbetare, bönder och intelligens vilka för första gången börja med statligt och ekonomiskt arbete.

6) Att i partiarbetet, det statliga, ekonomiska och kulturella uppbyggingsarbetet draga med flera kvinnor och sätta dem till arbete på alla ekonomins och kulturarbets områden i parti- och rådsapparaten, lärande och ledande dem samt ständigt utförande ett politiskt uppfostringsarbete bland dem.

7) Att i större utsträckning och medlagra draga med och i arbetet utnyttja de gamla kadaverna och andra specialister, vilka friligt och lojalt vilja arbeta för det arbetande folkets bästa, för Sovjetstatens bästa, i det resultatet av deras praktiska arbete inom den socialistiska uppbyggningen kontrolleras och i det man allsidigt hjälper och stöder dem i deras arbete.

Kongressen uttrycker sin övertygelse om, att partiorganisationerna under EK(b)P:s Centralkommittés ledning ännu fastare sluta upp sina led kring UK(b)P:s Centralkommitté och kamrat Stalin samt med heder fylla de uppgifter som förestå partiorganisationerna.

Notiser från Vormsö

Musikinstrument till Vormsö

Från Centralbyggnadsn för Konstnärlig Självverksamhet sänds på måndagen ett piano till Vormsö, vilket hittills saknades i öns folkhus. På ön fanns hittills ej ett enda piano. Likaså kommer man i den närmaste framtiden att sända blåsinstrument till ön.

För svenskarna i Sovjet-Estland trycks sånger på svenska med noter.

Gränsbevakningen anordnar fest på Vormsö.

Med anledning av Röda arméns 23-årsdag anordnar Gränsbevakningen på Vormsö söndagen den 22 februari fest i Folkets Hus i Hullo. Gränsbevakningen kommer att uppträda med eget program, men även Vormsö blandade kör kommer att medverka. Efter programmet slut följer dans. En riklig byffé finnes. Man kan anta att festens kommer att bli trevlig och att Folkets Hus blir upptaget till sista plats. Väl mött!

Vänskapsdeklarationen mellan Turkiet och Bulgarien

Ankara, den 17 febr. (TASS.) Annalkens telegrafagentur meddelar, att Turkiets utrikesminister Baradjoğlu och Bulgariens minister Ankaras Kirov undertecknade den bulgarisk-turkiska deklARATIONEN.

Deklarationen innehåller följande artiklar:

"Artikel 1. Turkiet och Bulgarien finner att, denna utrikespolitiska ömsesidiga grund består i avstämning från allt slags aggression.

Art. 2. Båda regeringarna tiro beaktande av de alla vänskapliga avtal som varandra och beaktande att hålla och få vidare utveckla det ömsesidiga förtroendet till de goda grannskapsförhållandena.

Art. 3. Båda regeringarna deklarerar, att de äro redo att söka medel för att maximalt utveckla de handelsförbindelserna mellan de båda länderna i överensstämmelse med deras ekonomiska struktur.

Art. 4. Båda regeringarna hoppas, att båda ländernas press beaktar av vänskap och det ömsesidiga förtroendet, som igen nämns i den förhandenvärande deklARATIONEN."

Frankrike på tröskeln till svält

Vilken katastrof! Vändningstillnången på livsmedelsområdet har tagit i de krigförande staterna, visar Frankrikes ställning, där livsmedelsfrågan enligt utländska observatörers meddelanden blir alltmer brännande.

Föreningens "Frankrike-Amerika" ord-förande A. Morgan förklarar i en redogörelse, att ställningen på livsmedelsområdet i Frankrike detta år i februari blir outhärdlig. Och mr. Taylor, vilken som representant för Amerikas Röda Kors lärde känna de ekonomiska förhållandena i de krigförande staterna i Europa, har uppgivit, att just Frankrike mer än något annat rike hotas av svält denna vinter.

På grund av kriget har Frankrikes ekonomiska ställning mycket försämrats. Förhållandet på jordbruksområdet är katastrofalt. Största delen av skörden har förstörts genom kriget under det gångna året. Invånarna från jordbrukslandskapen ha delvis flytt från hemorten och vägra återvända. Av åkerjordarna har från den förra hösten 6 miljoner ha ej bebrukats, vilket vill säga 60% av Frankrikes åkerjordars areal. Och den sista skörden, enligt vad jordbruksministern nyligen erbjöd, var den minsta som Frankrike har sett under de sista 40 åren. Särskilt bör nämnas, att 90% av sockerbeterna förstördes. Då huvudelen av Frankrikes betesmarker ligger i norra delen av landet, där häftiga strider det gångna året ägde rum och vilka ännu bombas av engelska luftstyrkor, så är det naturligt, att alla dessa betesmarker förstörda och boskapen målet nedslaktas, där den ej dödade genom kriget. Emedan det överhuvudtaget inte finns något

djurfoder, har man i Loiringen nedslaktat över 40% av nötköpskapen.

Transporten är förhindrad, emedan järnvägs- och landvägstransporter förstörda under kriget och man ännu hittills inte förmått reparera dem. Det råder även stor brist på olja, och på grund av detta kan man inte använda sig av biltransport.

Följande översikt över, hur mycket mat en person i Frankrike får, bevisar livsmedelsbristen där: 300 gr bröd om dagen och 300 gr mjöl för en vecka. För en månad ges 100 gr ris, 300 gr makaroner och 250 gr torrkädd frukt. Men de utländska observatörerna försäkra, att medborgarna ofta inte få ut dessa "svältnormer".

Särskilt många restauranger ha stängts och i dem, som ännu äro öppna, ges middagar endast på kort. Till en middag får man 50 gr bröd och kött serveras tre gånger i veckan. "Vad skola vi äta i morgon?" är f. n. fransmännens viktigaste och svåraste problem — enligt "Dagens Nyheter" korrespondents meddelande från Frankrike.

Sådant är det allmänna läget på livsmedelsområdet i Frankrike enligt utländska observatörers uppgifter och observationer. Av detta framgår, att läget är mycket svårt. I Paris ges endast 1 kg potatis i veckan för en person, meddelar den tyska tidningen "Das Reich".

Av detta framgår, hur stor fördelen det andra imperialistiska kriget tillfyller för kapitalismen på ekonomiska och lantbruksområdena i de kapitalistiska staterna.

Levnadsstandardens sänkning i Europas länder

Det schweiziska tidningen "Volksrecht" publicerar en del officiella uppgifter, vilka bevisa i vilken mån levnadsindexet sjunkit i emsiska länder i Europa under det första krigsåret — från september 1913 till september 1918.

I Jugoslavien har levnadsstandarden sjunkit med 42,22 procent, i Rumänien — 33,74 procent, i Danmark — 30,68 procent, i Norge — 24,28 procent, i Finland — 20,64 procent, i Sverige — 16,20 procent, i Portugal — 15,03 procent, i Grekland — 11,58 procent och i Schweiz — 10,85 procent. Enligt nämnda tid-

ning ha matvarorna i de flesta länderna stigit åtminstone 100 procent. I Jugoslavien ha matvarorna stigit 52,44 procent, i Rumänien — 39,92 procent, i Norge — 27,64 procent, i Finland — 23,89 procent och i Grekland — 16,27 procent.

De som uppgifter äro officiella, säger man i tidningen, därför go de ej heller en fullständig bild av de verkliga förhållandena; liksom ser man av dessa uppgifter, att priserna stigit betydligt jämfört med priserna under föregående år och att det finns tendenser som tyda på en fortsatt stigning.

(TASS-ETA.)

DEN TAMA INDISKA ELEFANTEN.

"Hm... den där elefanten tar ganska egendomlig form!"

Hitlers samtal med Jugoslaviens premiärminister

TASS meddelar från Berlin: Enligt Deutsches Nachrichtenbüro meddelande mottog Hitler den 14 februari i Berghof i närvaro av utrikesminister Ribbentrop Jugoslaviens premiärminister Tvečkovij och Jugoslaviens utrikesminister Tintar-Markovij.

Strejkrörelse i Indien

Kabul, den 10 febr. (TASS.) Den indiska tidningen "Bombay Chronicle" meddelar, att i Bangalore i furstendömet Mysore i Indien textilföretagarna, där 67.000 arbetare arbeta, utlyst lock-out. Dessa företags arbetare strejkar sedan den 10 januari och fordra höjning av lönerna.

Som den indiska tidningen "Civil and Military Gazette" meddelar från den första februari ha i Bombay järnvägsarbetarna arbetarna förlorat strejk som protest mot att lönerna icke utbetalades till dem för strejkdagarna i december förra året. Enligt tidningen

"Bombay Chronicle" ha utbildaernas arbetare i Bomdays omgivning avslutat strejken, emedan företagsarna gingo med på löneförhöjningen och gavo dem ett visst antal vilodagar. (ETA.)

Mussolinis och Francos möte

Rom, d. 13 febr. (TASS.) Stefans agentur meddelar, att på morgonen och eftermiddagen till den 13 februari underhandlingar ägde rum mellan Mussolini och Franco i Bordighera (Italien) i nära franska gränserna. Under förhandlingarna gavs "konstaterade man de italienska och spanska regeringarnas identitet fråga om problemen i Europa vilka just nu under dessa historiska moment intressera de båda länderna."

Berlin, d. 13 febr. (TASS.) Tyska Informationsbyrån meddelar, att under förhandlingarna mellan Mussolini och Franco förutsett Spaniens utrikesminister Bertrano Sueri vore närvarande ären general Moscardo och statssekreteraren ställföreståndare i press- och propagandaförvaltningen Antonio Tovar.

Förhållandet mellan Japan och Amerikas Förenta Stater

Redan för någon tid sedan uppett ett i viss mån spånt förhållande mellan Förenta Staterna och Japan. Detta har väckt undan för undan och ledande politikers anföranden under den sista tiden visa redan på en öppen kris mellan de båda länderna.

När vi fråga om orsaken till denna försämring av dessa staters inbördes förhållanden, så blir svaret blott ett enda — sammanföringen av de imperialistiska intressena i samband med Japans expansionsprogram till öster och söder av en s. k. "stor öst-asiatisk sfär" under Japans ledning.

För Förenta Staterna skulle genomförandet av detta program betyda förlusten av den ekonomiska och strategiska positionen i Fjärnan Östern. Samma öde skulle även drabba engelska besittningar och investeringar där. Skälvaktigt vill man ej lämna dessa och därför har Förenta Staterna upprepad gånger ställt varningar på Japans adress. Dessa varningar så ända till hot med krig.

Japan å sin sida har emellertid ej låtit sig mycket skrämmas av dessa hotelser. Det har hänt fast vid den inägnade riktningen och söker synbarligen realisera sina planer. Detta erkännes främst genom amerikanska Nakanumas förklaring, som nyligen publicerades i den japanska tidningen "Hozjia". I denna förklaring säger det:

"Japan drager sig ej ett enda steg tillbaka. Därför måste det vara förberett för att tillbakagå det anfall, som förberedes av Amerika."

Samma tema berörde även den japanska tidningen "Kokumin", där man skriver, att Japans flotta hittills ej har reagerat på Washingtons uttammade hämning. Men det är varje ögonblick redo att ta sina redskap i användning, om det skulle behövas.

Förenta Staternas utrikesminister Hull uppträdde med ett tal i representanternas hus i kongressen för utrikesärenden och sade då, att Japan ända sedan 1931 bedriver en utträngningspolitik mot USA och andra länder i Öst-Asien. Redan från början var det klart, att Japans politik ledde av vitt omfattande planer, vilka gingo ut på att underlätta sig hela västra delen av Stilla Oceanen.

Den japanska utrikesministern svarade på detta med ett tal i det japanska parlamentet. Berörande Halls förklaringer sade han, att det var obegripligt, hur Amerika kunde kritisera Japans lugna ekspansionspolitik i "den stora öst-asiatiska sfären", då Amerika under samma tid utövade sitt inflytande på hela västra halvklotet. Det vore mer logiskt, om Amerika avbött sig från att blanda sig i andra områdens affärer, såsom i Öst-Asien.

På tal om de vänskapliga förbindelser, som Japan söker uppehålla med Amerika, sade Nakanuma: "Så länge som Amerika håller fast vid 'äskten', att inte Stilla Oceanen beträda det utan Kina är dess främsta övervaknings, blir önskan att hålla vänskapliga förbindelser mellan Japan och Förenta Staterna endast en som dröm."

Föränta Staternas marinminister sade om handelskapiten, att den vore rikad mot Förenta Staterna. Ännu skyddar Englande flotta Amerika, men om denna krossas kan man vänta ett anfall.

Den amerikanska reservmarinolen Sterling skall enligt "United Press" ha gjort ett förslag att USA's, England och Nederländerna Indiens generalstab skulle utarbeta gemensamma medel för att göra motstånd mot Japans aggression i Sydostasien. Detta vore nödvändigt för att förekomma ett övskat anfall av Japan i detta område.

Desutom gjorde Sterling ett förslag, att USA och England skulle bilda en gemensam generalstab i Fjärnan Östern.

Vad som angår Japans närmaste expansionsplan, så anser man att fara botar närmast i Nederländerna Indiens parlamentets medlemmar Kodiro problematiskt brytandet av handelsunderhandlingarna med Nederländerna, Indien och hemlandet av Japans extraordnara delegat i Nederländerna Indiens.

Den japanska utrikesministern Matsuo förklarade därunder, att underhandlingarna med Nederländerna Indiens föregående under utövat svåra oömsämdigheter, men Japans regering utnyttjar alla möjliga diplomatiska medel, för att påverka Nederländerna Indiens regering, så att den slutar avstå.

Som vi veta, östasiatiska Japans genom det nämnda avtalet en privilegierad ställning i Nederländerna Indiens ekonomiska och nämnda rikets anslutning till "den stora öst-asiatiska sfären".

I fördraget skulle Japan fördrå rätt att fritt strömda sig över hela territoriet i Nederländerna Indiens territorium, det skulle ha rätt att organisera en flyglinje från Nederländerna Indiens till Ja-

pan, exploatera icke utgrävda områden, därvid utnyttjande Japans arbetskraft. Desutom fördråde Japan kontrollering av importkvoterna och rätt att grunda japanska industriföretag i Nederländerna Indiens.

Tillkännande med detta faktum, att tillmätande med dessa fördrag i själva verket skulle betyda förlorandet av ekonomisk självständighet, vägrade Nederländerna Indiens regering att mottaga dessa förslag.

Välkännerade kretsar i Nederländerna Indiens meddela i samband med dessa underhandlingar, att Nederländerna Indiens är berett att överge enbart frågan om normala handelsförbindelser, utan att ge Japan några förtärlighetsförmåner, men även utan att diskriminera det.

Vidare tala källor från Nederländerna Indiens om, att, oavsett Japans motstånd, Nederländerna Indiens intill samarbetar med den i London befintliga Holländska regeringen. Tokios förklarar, att Japan ej godkänner intervention av Holländska regering i Nederländerna Indiens affärer, äro fullständigt absurda, emedan Japan för närvarande håller överläggningar med Holländska delegater, vilka äro utskickade av Holländska regering i London.

Japan söker synbarligen gå in i flytelsesträff även i Franka Indo-China. Förenta Staterna se i denna Japans skrivna ligan en flentlig akt mot dem. USA's regering lämnar taga till användning nya medel för att kringgå Japans export till Japan. I förhållningen börjar man fördrå motsvarande export-lösen även för koppar, brons, sink, nickel och källum.

Om vi närmare analysera Japans hittills tagna steg för expansionen sö-

derut, så kunna vi konstatera, att dessa i början varit måttliga och begränsat sig med diplomatiska aktioner, om vi undantaga införandet av trupper till Indo-China. I framtiden äro naturligtvis mera konsekventa steg möjliga, men det är och troligt, att Japan på allt sätt söker avvälja sig från militär sammanföring med Förenta Staterna, emedan dessa ekonomiska ligo och krigsvarigheter i Kina ej gynna detta.

Vad som angår Japans levnadsstandard, så får man säga, att den är ofantligt låg. Den kände japanske ekonomistatistiken Kodima skrev därom i tidningen "Mijako" följande:

"Levnadsstandarden i Japan är kända bäst lägre än i de skändade stormakterna. Enligt statistiska uppgifter förbrukar japanerna för sitt uppehälle mindre än tiondelen av det, som folket i stormakterna förbrukar. Men på grund av det internationella läget är Japan tvungen att ännu mer sätta ned folkets levnadsstandard.

Under den tid som förlutit, sedan kriget i Kina började, har japanernas levnadsstandard sjunkit med 40%. Om vi draga en slutsats av förhållandena finna vi, att Japans folk är tvungen att sänka sina utgifter med ännu 50%."

Såsom det ännu av andra uppgifter framgår, är det offer, som Japans folk måste bringa den hänsynslösa klassens imperialistiska intressen, oenligt stort. Därför kan det ej råda något tvivel om, att de bredare massorna redan äro till det yttersta trötta på kriget. Men detta är en faktor, som Japans exploaterande klass mer eller mindre måste räkna med vid utformandet av sina fortsatta planer.